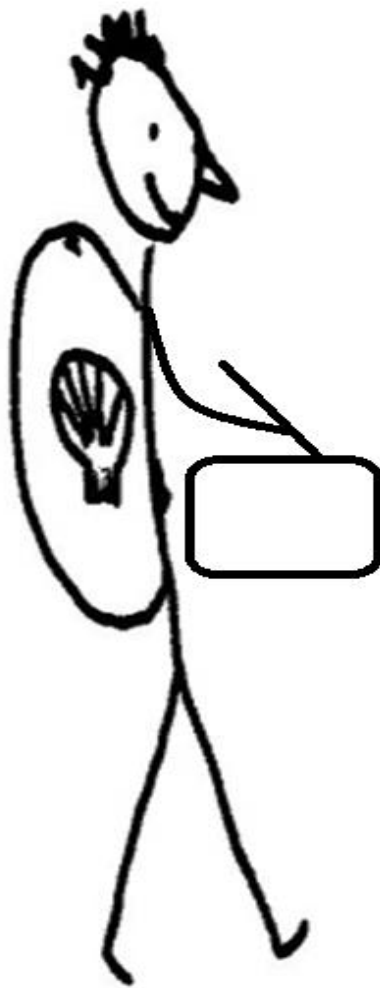

Pol-le-pel

Verkorte uitgave van het boek **DEPENISVANJEZUS**

J.H. Gadellaa, 2016©

Deel 1. Het K^INDmodel - THEORIE

Inleiding.	3
Hoofdstuk 1. Ervaring = Werkelijkheid : VerWorkingsProces.	4
Hoofdstuk 2. Uitleg van het VerWorkingsProces.	6
Hoofdstuk 3. Leren schakelen en K^IND-DO toepassen.	18

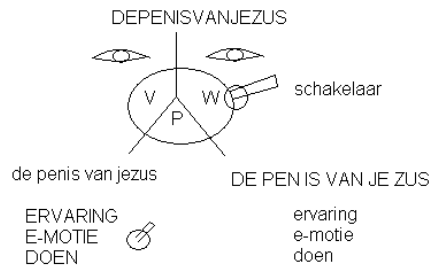
Deel 2. K^IND-DO- TOEPASSING

Hoofdstuk 4. Boosheid.	21
Hoofdstuk 5. Roodkapje.	21
Hoofdstuk 6. Roze Olifant.	22
Hoofdstuk 7. Drukformule.	24
Hoofdstuk 8. BOB.	34
Hoofdstuk 9. Taal.	44
Hoofdstuk 12. Spiekbrief.	55
Eucussie	62

Inleiding.

De bocht is de bocht, de auto is de auto, de chauffeur is de chauffeur, de snelheid is de snelheid. Wat het verschil maakt, hoe je de bocht door komt, is de versnelling.

Wat je ziet is niet wat het is!

Op hetgeen mijn ogen registreren vindt er een **verwerkingsproces** plaats met meerdere uitkomsten. En op basis van die verschillende uitkomsten, van die verwerking, ervaar ik iets anders en ga ik ook iets anders doen.

Dit **KiND-model** kent 2 kernpunten.

1. Het uitgangspunt van het **KiND**model is een formule:

$$\text{Mijn Werkelijkheid} = \text{Mijn Ervaring} = \frac{\text{Algemene Werkelijkheid}}{\text{VerwerkingsProces}}$$

De werkelijkheid komt via een verwerkingsproces tot mij en vormt zo *mijn* ervaring en *mijn* werkelijkheid.

De algemene werkelijkheid en dit verwerkingsproces zijn dus van invloed op mijn ervaring van die werkelijkheid.

2. Het **verwerkingsproces** bestaat uit **3** verschillende **programma's**, paradigma's, waar tussen kan worden geschakeld.

KiND-DO is de *toepassing* van het **KiND**model en bestaat uit in elke context **3 dezelfde stappen zetten** en **6 gereedschappen** gebruiken.

Stap 1.

Bewust worden dat de ervaring van de algemene werkelijkheid altijd via een verwerkingsproces verloopt.

Stap 2.

Het **schakelen** beheersen. Schakelen tussen de 3 verwerkingsprogramma's van het verwerkingsproces is de sleutel in het maken van oplossingen, ongeacht (de ernst van) het probleem.

Stap 3.

De 6 gereedschappen toepassen.

Deze kunnen in willekeurige volgorde worden ingezet.

Hoofdstuk 1. Ervaring = Werkelijkheid:VerwerkingsProces.

❖ De algemene werkelijkheid komt in mijn ervaring via een *verwerkingsproces*.

Je hebt het ik en alles wat niet-ik is. Alles om mij heen vormt het niet-ik, het **ge**.

Dit is de **Algemene Werkelijkheid**.

Deze algemene werkelijkheid komt in mijn ervaring via een verwerkingsproces.

In mijn ervaring vormt het mijn werkelijkheid.

Verander de werkelijkheid en de ervaring verandert mee.

Verander het verwerkingsproces en de ervaring (van diezelfde werkelijkheid) verandert ook mee.

In formule:

$$\text{Mijn ervaring} = \text{mijn werkelijkheid} = \frac{\text{Algemene Werkelijkheid/Input}}{\text{VerwerkingsProces}}$$

$$E = \frac{W}{VwP}$$

De algemene werkelijkheid is een samenspel van **4 factoren**:

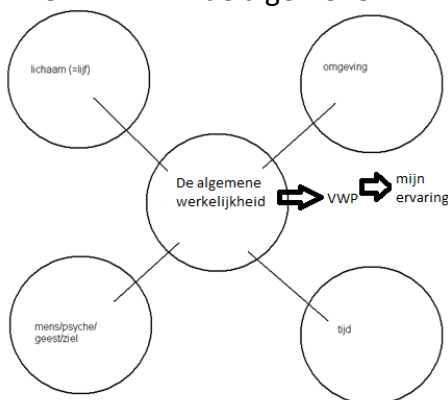
omgeving + *lichaam* (lic= lijk, is dood. haam = omhulsel)¹ + *tijd* + *mens* (ziel, geest, i)

En deze factoren vormen samen de input voor het verwerkingsproces.

In formule.

$$E = W : VwP$$

$$L + O + M + T = \text{de algemene W} \quad] \rightarrow E = (L+O+M+T) : VwP$$

¹ www.etymologiebank.nl

Als er iets verandert in deze dimensies, die samen de algemene werkelijkheid vormen, dan verandert de ervaring.

Het verwerkingsproces bestaat uit drie verschillende paradigma's met een eigen algoritme, een eigen snelheid, en eigen kenmerken.

Deze paradigma's worden **verwerkingsniveaus** genoemd en alle zijn tegelijkertijd actief.

Als het verwerkingsniveau verandert, verandert ook de ervaring.

Door te leren schakelen tussen de verwerkingsniveaus kan ik het eindresultaat van wat ik ervaar, van die algemene werkelijkheid, beïnvloeden. Dit wordt behandeld in **KiND-DO**.

De mens wordt in dit model ook wel **i** genoemd. Het verschil tussen **i** en *ik* is dat er een duidelijker onderscheid wordt gemaakt tussen het **i** en het *ge*.

Voor de leesbaarheid wordt in de verdere tekst meestal ik genoemd.

Hoofdstuk 2. Uitleg van het VerwerkingsProces.

Het verwerkingsproces kent 3 paradigma's, algoritmes.

Zij worden in dit model verwerkingsniveaus genoemd.

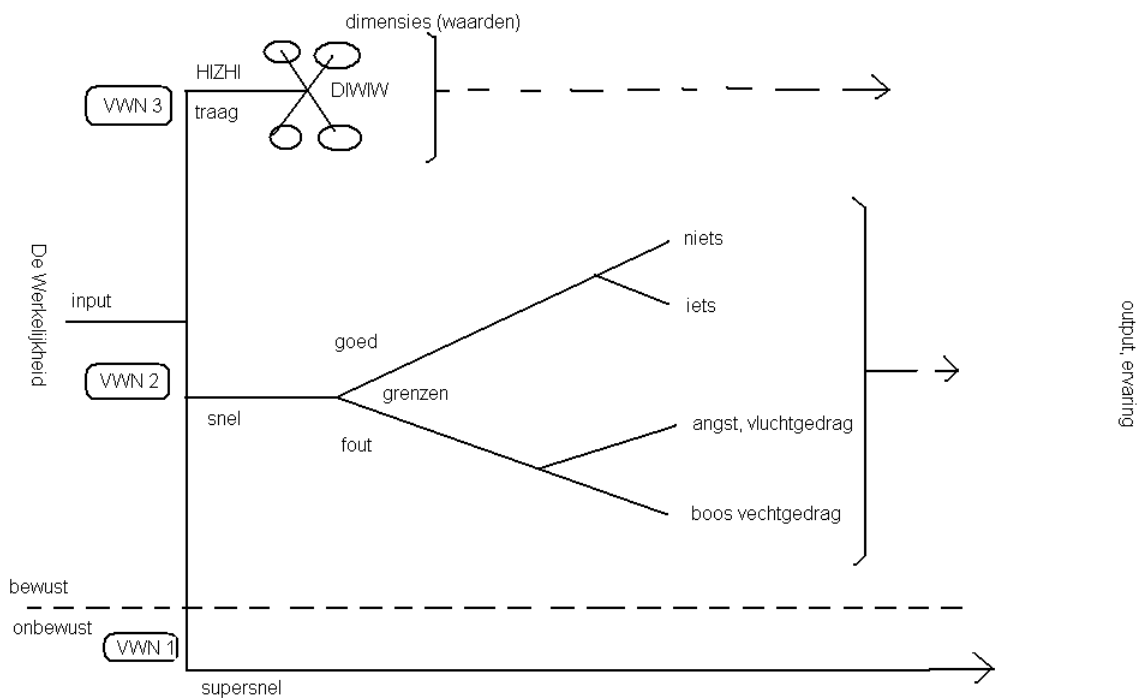
Het is belangrijk te begrijpen dat er niet *zo* zeer *minderwaardige* verwerkingsniveaus zijn als wel simpelweg *verschillende* verwerkingsniveaus.

Met elk verwerkingsniveau verandert het denkkader zozeer dat de wereld er *onvergelijkbaar* anders uit ziet.

Als een ander verwerkingsniveau eenvoudiger de verschijnselen ordent en bepaalde puzzels er makkelijker mee kunnen worden opgelost, zal er uiteindelijk een (sub-) paradigmaverschuiving plaats vinden naar dit verwerkingsniveau.

Het is mogelijk en nuttig actief te schakelen tussen de verwerkingsniveaus..

Dit wordt behandeld in **KIND-DO**.

Kenmerken van het verwerkingsniveau 1.

- ❖ Onbewust.
- ❖ Ultrasnel.
- ❖ Dezelfde input geeft altijd dezelfde output.
- ❖ Er is een positief/negatief labeling van de input.
- ❖ Er is een kokervisie.

Kenmerken van het verwerkingsniveau 2.

- ❖ Bewust.
- ❖ Snel.
- ❖ Dezelfde input geeft meestal dezelfde output.
- ❖ Er is een positief/negatief labeling van de input.

Als de input goed/positief is zijn er twee mogelijkheden:

- a(+): Er gebeurt niets met de input, ik doe niets.
- b(+): Er gebeurt iets met de input, ik doe iets.
Dit geeft energie.

Als input fout/negatief is kunnen er twee mogelijkheden:

- a(-): Ik word angstig en er ontstaat een vluchtreactie (ontkennen/liegen).
- b(-): Ik word boos en er ontstaat een vechtreactie.
Dit kost energie.

Het *voelen* bepaalt wat goed is en wat fout is.

- ❖ Er is een grens tussen goed en fout.
- ❖ Er is een kokervisie waarbij kleine afwijkingen geaccepteerd worden als er voldoende compensatie is. Daarmee is de output deels beïnvloedbaar. Dit kost wel energie. Deze kokervisie belemmert gelijktijdig het ervaren van belangrijke delen van de algemene werkelijkheid, waarmee out of the box oplossingen kunnen worden bedacht.

Kenmerken van het verwerkingsniveau 3.

- ❖ Bewust.
- ❖ Traag.
- ❖ Alles is neutraal, er is geen goed- of foutlabeling.
- ❖ In elke situatie zijn dimensies te onderscheiden.
De vraag is hoe de gewenste situatie kan worden gemaakt, waarbij de huidige situatie het vertrekpunt is:
Welke dimensies moeten een andere waarde krijgen of worden toegevoegd.
- ❖ De gewenste situatie is niet beter of slechter dan de huidige situatie, het is anders.
- ❖ Het voelen bepaalt of een gegeven situatie energie opbrengt.

Fundamenteel aan al ons handelen liggen *8 dimensies*.

Samen vormen zij de basis van **KiND**.

De **KiNDdimensies** zijn:

- ❖ **B**and.
- ❖ **O**penheid.
- ❖ **V**rijheid.
- ❖ **A**anvullen.
- ❖ **T**ijd.
- ❖ **Z**elf plezier.
- ❖ **O**ntdekken.
- ❖ **N**iet schaden.

De mate van aanwezigheid van deze dimensies bepaalt de mate van een fijn voelen en de energie die ik ervaar van een situatie.

Voelen.

Afhankelijk van het verwerkingsniveau werkt het voelen anders:

Op verwerkingsniveau 2 bepaalt het voelen de goed-/foutlabeling.

Op verwerkingsniveau 3 bepaalt het voelen de richting naar het doel, Dat is Wat ik Wens.²

De ratio van het denken en de ratio van het voelen zijn verschillend.

Alles wat ik met mijn **denk** halveer, halveer ik ook in (mijn) werkelijkheid.

Alles wat ik met mijn **voel** deel, verdubbel ik ook in (mijn) werkelijkheid.

Het denken ervaar ik in mijn voorhoofd.

Het voelen ervaar ik in mijn buikregio.

Voelen: e-voelen, i-voelen.

Binnen **KiND** wordt een onderscheid gemaakt tussen ge-voel(en), e-voel(en) en i-voel(en).

E-voel.

- ❖ Het **e-voel** wordt veroorzaakt door iets van buiten het **Í**: het ge.
- ❖ En dat ge-voel uit het ge zet mij in gang.
Het vormt zo een **e-motie**.
Motio is bewegen.

I-voel.

- ❖ Het **i-voel** komt uit het ik.
- ❖ Het komt uit mijzelf. Ik zet mijzelf in beweging.
Het vormt zo een **i-motie**.

Ge-voel is altijd een combinatie tussen het e-voelen en het i-voelen.

² Dat is Wat ik Wens → één begrip dat staat voor: gewenst(e) doel.

Wat bepaalt via welk verwerkingsniveau de input wordt verwerkt?

Twee dimensies hebben invloed op de keuze: **tijdsdruk** en **ik**.

Tijdsdruk.

Druk heeft effect op het verloop van het verwerkingsproces.

Druk, stress en spanning zijn verschillende woorden die voor hetzelfde staan.

Er zijn 4 *dimensies* die van *invloed* zijn op druk:

- ❖ Het aantal dingen welke ik op een bepaald moment doe.
- ❖ De omgeving waarin ik die dingen doe.
- ❖ De tijd die ik heb om die dingen te doen.
- ❖ Hoe goed is mijn lichaam in staat dingen te doen.

Er is een relatie tussen deze dimensies.

Deze relatie wordt weergegeven in een formule:³

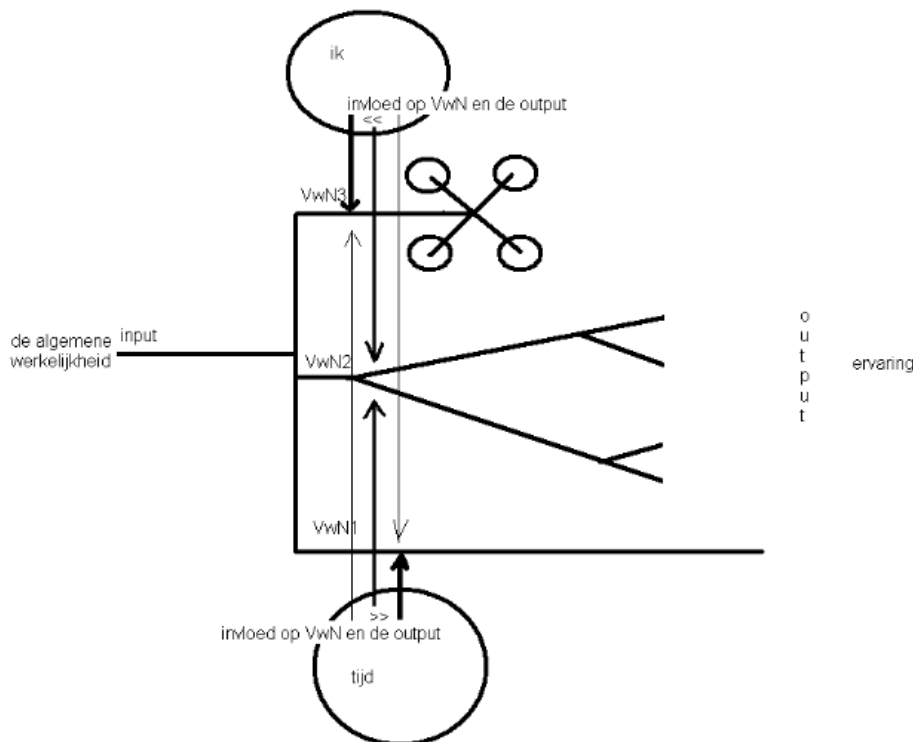
$$\text{Druk} = \frac{\text{Dingen die ik doe} \times \text{Omgeving}}{\text{Lichaam} \times \text{Tijd}}$$

Druk als **energiestroom** is er altijd.

³ Een andere mogelijke formulering: Tijd = Dingen die ik doe x Omgeving : Druk x Lichaam.

Relatie druk en effect op mijn functioneren.

Er is een relatie tussen de druk van de input en de invloed hiervan op het verwerkingsproces.

De hoogte of de mate van druk, van de input, bepaalt mede via welk verwerkingsniveau deze input wordt verwerkt.

- ❖ Is de druk hoog dan verloopt het verwerkingsproces op verwerkingsniveau 1. De verwerking gebeurt supersnel en onbewust.
- ❖ Is de druk laag dan verloopt het verwerkingsproces op verwerkingsniveau 2. De verwerking gebeurt snel en ik ben mij er van bewust.
- ❖ Is de druk nog lager dan verloopt het verwerkingsproces op verwerkingsniveau 3 en kan ik in een flow komen.

IK

Mijn *i* (ik) is ook van ook invloed op via welk verwerkingsniveau de input wordt verwerkt:

- ❖ Op verwerkingsniveau 3 maximaal.
- ❖ Op verwerkingsniveau 2 minder.
- ❖ Op verwerkingsniveau 1 (bijna) niet.

Via welk verwerkingsniveau de verwerking verloopt is altijd een balans tussen de (tijd) druk en *i*. Afhankelijk van hoe vaardig ik ben te schakelen⁴, tussen de verwerkingsniveaus, kan ik ook invloed uitoefenen op het effect.

Het verwerkingsniveau bepaalt wat ik ervaar en wat ik ga doen, het uiteindelijke effect.

Dit effect is een combinatie van **efficiëntie** en **effectiviteit**.

⁴ Hoofdstuk 3. Leren schakelen.

Effect = efficiëntie en effectiviteit.

Hoe hoger de druk hoe effectiever ik werk, presteer en hoe minder efficiënt ik ben.
En omgekeerd geldt hoe lager de druk hoe efficiënter ik werk, presteer en hoe minder effectief ik ben.

Efficiënt.

- ❖ **Doelmatig → optimumgericht.**
- ❖ Zo gunstig mogelijk en het liefst met zo veel mogelijk resultaat.
Een inspanning wordt met zo min mogelijk in-spanning uitgevoerd.
En met alleen die dimensies⁵ die wezenlijk van belang zijn om het doel en de bijkomende (sub-)doelen te bereiken.
- ❖ Meerdere (sub-)doelen kunnen tegelijkertijd worden verwezenlijkt.
- ❖ Eerst denken en dan doen. De **middelen** (dimensies) **heiligen** het doel.
- ❖ Uiteindelijk geeft dit evenwichtige verdieping en dat is waar het hier om gaat.
- ❖ Het verwerkingsproces verloopt voornamelijk via verwerkingsniveau 3.

Effectief.

- ❖ **Doeltreffend → maximum resultaat gericht.**
- ❖ Een persoon of organisatie verricht activiteiten die het doel van die persoon of organisatie realiseren.
- ❖ Hoe minder dimensies (variabelen) hoe sneller het verwerkingsproces verloopt.
Voor de missende dimensies moet energie worden ingezet (in-spannen) om alsnog doeltreffend te zijn. Uiteindelijk geeft dit resultaat.
- ❖ Het **doel heiligt** de middelen.
- ❖ Het verwerkingsproces verloopt voornamelijk via verwerkingsniveau 2 en verwerkingsniveau 1.

Ik probeer altijd efficiënt als ook effectief te zijn.

Dit is niet makkelijk, niet een-voudig. Dit is meer-voudig.⁶

Soms lijken efficiënte doelstellingen in conflict met effectieve doelstellingen.

Het gaat om de **concentratie op het doel** (effectief) en **inzet van alleen die dimensies** die wezenlijk van belang zijn om dat doel te bereiken (efficiënt).

Bij een juiste combinatie van beiden ontstaat er een *flow*.

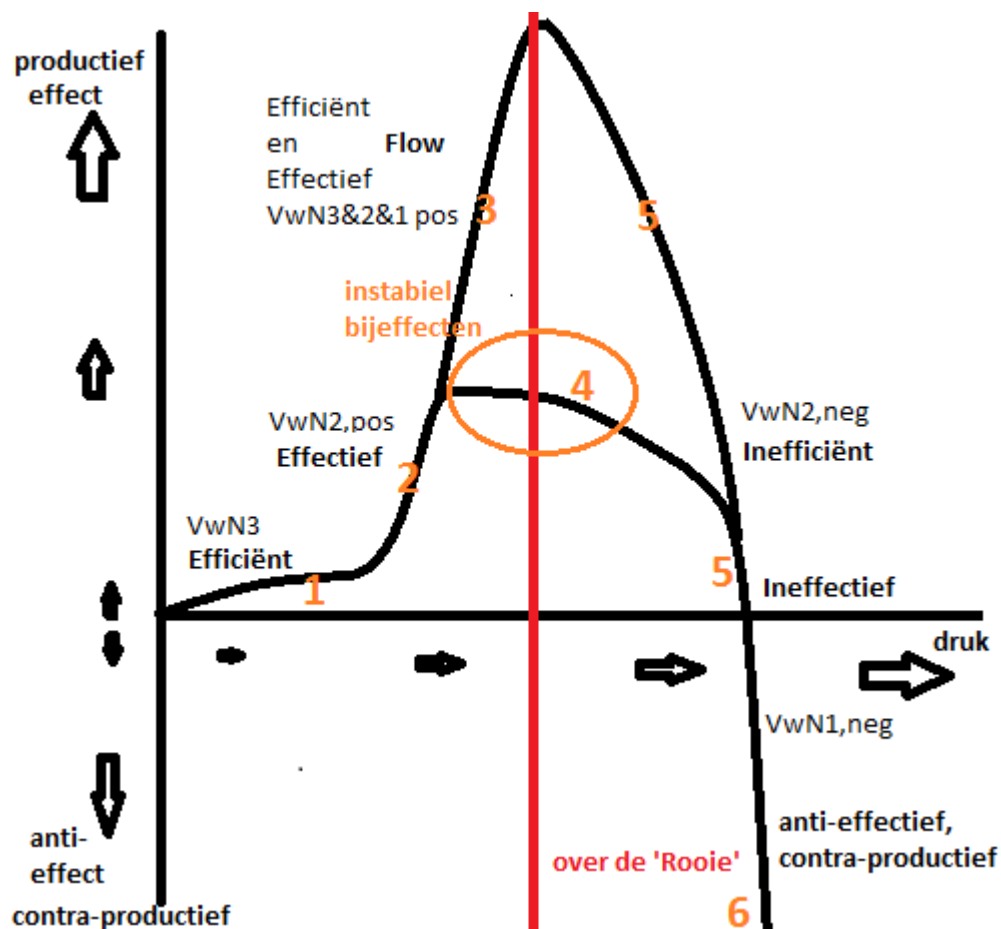
Kenmerken van *flow*.

- ❖ Ik vind het hartstikke leuk wat ik doe.
- ❖ En ik krijg energie.
- ❖ En de tijd vliegt voorbij.
- ❖ En ik ervaar geen druk.
- ❖ En het is de meest positieve ervaring als ik iets doe.

⁵ Dimensiematig: Het aantal dimensies is de maat van wat het doel uiteindelijk kan en gaat worden. Heb ik de dimensies om een appeltaart te maken behalve de appels dan wordt het een 'zand'taart.

⁶ Hoofdstuk 9. Taal.

Relatie druk en effect in een grafiek.

De stijgende lijn van de grafiek.

In de complete stijgende lijn van de grafiek geldt:

Hoe meer druk en daarmee hoe minder tijd voor het verwerkingsproces .

En hoe meer dit verwerkingsproces geleidelijk verschuift van verwerkingsniveau 3 → **2-positief** → verwerkingsniveau **1-positief** tot **Dit is Wat ik Wens** is bereikt.

1. Het eerste deel van de grafiek.

Aanvankelijk lijkt er geen effect te ontstaan. Ik lijk niet productief.

Het tegendeel is waar. Ik verzamel allerlei onsamenvangende informatie, dimensies die later van pas komt om het doel te bereiken.

Bij stijging van de druk neemt de efficiëntie af.

Deze dimensies worden door de herhaling vanuit verwerkingsniveau 3 verschoven 2 en in verwerkingsniveau 2 positief gelabeld en de rest komt niet in beeld, *'Ist nicht im Frage.'*

Het lichaam leert en verandert. Er vindt zo een verschuiving plaats van efficiënt, doelmatig, naar effectief, doelgericht. Er komt daarbij steeds meer een focus op alleen die dimensies die er wezenlijk toe doen, om dit eigenlijke doel te realiseren.

2. Het tweede deel van de grafiek.

Door de verschuiving van verwerkingsniveau 3 → 2(pos.) → verwerkingsniveau 1(pos.) wordt forse tijdswinst behaald.

En de invloed van de drukstijging wordt daardoor gering gehouden.

Hoe beter ik ben geoefend, hoe efficiënter ik druk invloed geef.

Ik ben dan namelijk in staat mijn invloed effectief toe te voegen.

Wanneer de druk nu verder wordt opgevoerd zijn er twee mogelijkheden:

→ Er ontstaat een optimaal en maximaal gewenst productief effect met een fijn voelen – zie punt 3.

→ Er ontstaat een gewenst maximaal productief effect met een submaximaal voelen tot een rot voelen – zie punt 4.

3. Het derde deel van de grafiek.

De dimensies worden optimaal efficiënt ingezet om optimaal effectief een maximaal effect te verwezenlijken. Ik heb alle dimensies en alle doelen duidelijk in beeld.

Zo krijg ik een maximaal productief effect *met* een fijn voelen.

Ik ervaar zelfs **flow**. Er is een juiste balans van efficiëntie en effectiviteit.

En ik weet zeker dat ik zo efficiënt mogelijk, met zo min mogelijk dimensies, zo effectief mogelijk mijn doel -Dat is Wat ik Wens- ga bereiken.

Er ontstaan hierbij positieve verschijnselen in mijn lichaam.

Ik voel mij blij. Ik heb plezier. Ik heb zin en ik heb energie.

Tijdens dit deel van het verwerkingsproces verplaatst het effect van de druk zich op andere mensen in de omgeving. En delen met anderen versterkt, vergroot en verlengt mijn flow nog meer. Ook bij de ander(en) ontstaat enthousiasme en ook hier vindt er een verwerkingsproces plaats van doelmatig naar doelgericht.

Het effect werkt aanstekelijk en stimulerend op de omgeving wat leidt tot een **positieve escalatie**.⁷ Er is een positieve flow in de groepsdynamiek.

De dalende lijn van de grafiek.

In de hele dalende deel van de grafiek geldt:

Hoe meer druk er is, hoe minder tijd er is voor het verwerkingsproces.

En hoe meer dit verwerkingsproces verschuift van verwerkingsniveau 3 → 2-negatief → verwerkingsniveau 1-negatief.

4. Het vierde deel van de grafiek.

Wanneer de druk verder wordt opgevoerd lukt het niet om alleen op basis van de dimensies het doel te verwezenlijken. Aanvankelijk – in de cirkel - kan ik de missende of de niet- nodige dimensies compenseren om toch het doel te realiseren. Ik zit in verwerkingsniveau 2-negatief en ik kan met mijn wil het effect nog een positief, gewenst, resultaat geven. Door strak te focussen op het doel - ik moet mij concentreren - en de positieve dimensies te be-na-drukken wordt het doel dan toch verwezenlijkt. En de missende of niet-nodige dimensies, welke overigens meer en

⁷ Hoofdstuk 8 BOB.

meer in beeld komen, worden in verwerkingsniveau 2 door mijn wil overschreeuwd door de positieve dimensies.

'Positief denken...' 'Elk nadeel heeft zijn voordeel ...' 'Problemen zijn uitdagingen...'

Ik ben nog wel effectief: koste wat het kost(!) bereik ik toch mijn doel. Tegelijkertijd ben ik wel in-efficiënt bezig omdat ik meer energie, dan strikt noodzakelijk, gebruik. Ik word**t(!)**⁸ instabiel en er ontstaan ongewenste nevenverschijnselen als schade. Ik moet mij in-spannen en dit kost energie.

De spanning uit zich als verschijnselen in mijn lichaam:
Ik krijg pijn in de nek, buikpijn, hoofdpijn en vermoeidheid.
Ik word**t(!)**instabiel.

De spanning uit zich ook met verschijnselen in de omgeving:
Er ontstaan discussies⁹ met de omgeving.

Deze schades kunnen aanvankelijk makkelijk worden hersteld.
Gebeurt dit niet dan leiden deze nevenverschijnselen tot nog meer toename van stress waardoor er nog meer energie in de situatie komt die ook nog in de hand moet worden gehouden.
De situatie begint de overhand te nemen, de situatie begint uit de (mijn) hand te lopen. → in-effectief.

En goede raad (gok), waarmee ik dan toch doel tref, is duur.

Op de lange duur word**t** ik oververmoeid. Ik kan zelfs een burn-out ontwikkelen wanneer ik niet voldoende herstelmogelijkheden krijg of maak.
Het lichaam is daarbij veranderd.
De invloed van het lichaam, in de drukformule, verandert.
Deze invloed wordt klein met als gevolg dat de waarde van de druk nog groter wordt.
Ik kom verder op de dalende lijn van de grafiek (6) en een kleine verhoging van de andere dimensies, in de drukformule, heeft dan een groot effect.

5. Het **vijfde deel** van de grafiek.

Ik bent**t** instabiel: Ik bèn het leidend voorwerp (geworden).

Wensen slaat om in willen.

Moeten (zo werkt het) slaat om in moeten (zo wil ik het).¹⁰

Het verwerkingsproces verschuift van verwerkingsniveau 3 naar 2 en verwerkingniveau 1.

⁸ Word met een **t**: Ik bèn het leidend voorwerp aan het worden.

⁹ Hoofdstuk 8. BOB.

¹⁰ Hoofdstuk 3: Schakelkenmerken.

Hierdoor ontstaat een **negatieve Roze Olifant** ¹¹, een negatief doel, welke mij steeds meer uit mijn balans trekt. Door de niet-formulering groeit de toenemende invloed van het negatieve Roze Olifantfenomeen op verwerkingsniveau 2-negatief met een verschuiving naar verwerkingsniveau 1-negatief.

Door de herhaling in de negatieve Roze Olifant krijgt deze negatieve focus een toenemende aantrekkingskracht.

De **focus** op de **positieve** roze olifant - wat maakt **wel** mijn Dat is Wat ik Wens - slaat volledig om in de **focus** op de **negatieve** roze olifant - wat maakt **niet** mijn Dat is Wat ik Wens.

Dit brengt mij meer en meer uit mijn evenwicht. Ik **ga** 'over de rooie.'

6. Het zesde deel van de grafiek.

De selffulfilling prophecy.¹²

Het effect van druk is averechts geworden → anti-effectief, contra-productief.

Mijn verwerkingsproces verloopt via verwerkingsniveau 1-negatief.

De situatie is uit de hand gelopen en gaat met mij aan de haal (**ge-vaar-lijk**.¹³)

Ik ben uit mijn evenwicht getrokken. Ik **ben** 'over de rooie.'

Ik veroorzaak alleen nog maar schade zonder dat ik het zelf door heb.

Deze schade zal later moeten worden hersteld.

Er is discussie¹⁴ en er ontstaat verwijdering. Ik blijf gestrest en ik blijf in mijn boosheid of angst hangen. Ik word**t** bijvoorbeeld kwaad op iemand en kwets hem of haar.

Het vertrouwen verdwijnt

Ik sla de plank mis. De oplossing wordt volledig gemist en ik schiet mijn doel voorbij.

Het probleem wordt helemaal niet opgelost en alles wordt nog lastiger.

Het (anti-) effect werkt aanstekelijk demotiverend op de omgeving wat leidt tot een **negatieve escalatie**.¹⁵

Gedurende het verwerkingsproces verplaatst het effect van de druk zich naar andere personen in de omgeving. Afhankelijk van op welk verwerkingsniveau de ander(en) zich bevindt, verspreidt dit effect zich. Kunnen deze personen de druk niet (meer) absorberen dan ontstaat er een nog sterkere negatieve escalatie met verwijdering.

Er is een negatieve flow in de groepsdynamiek.

Dit geeft tegelijkertijd opnieuw toename van stress waardoor er nog meer energie in de situatie komt. De druk loopt exponentieel (snel) op en de boel klappt uit elkaar.

Ik ben overbelast. Ik ben overspannen. Ik ben burn out.

Kunnen deze personen wel schakelen naar verwerkingsniveau 3 dan kunnen zij de druk opvangen en absorberen.¹⁶

¹¹ Hoofdstuk 6. Roze Olifant.

¹² Hoofdstuk 6. Roze Olifant.

¹³ Hoofdstuk 9. Taal.

¹⁴ Discussie: geen goed geluid.

¹⁵ Hoofdstuk 8. BOB.

¹⁶ Hoofdstuk 8. BOB.

Ik.

Er is een relatie tussen de Ik (i) en de invloed hiervan op het verwerkingsproces.

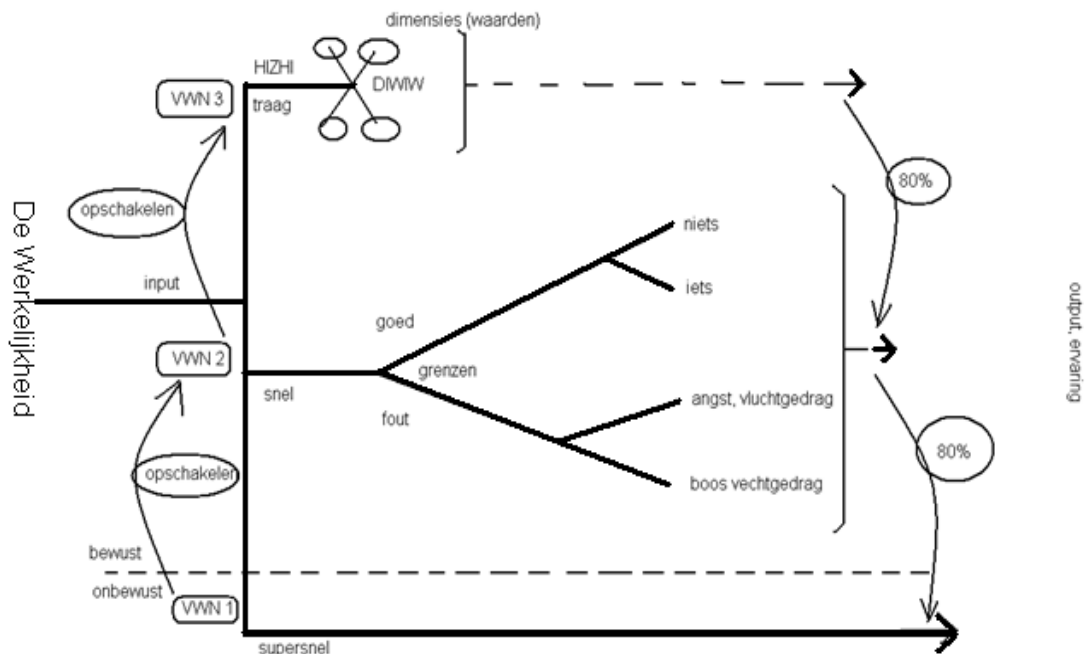
Mijn ik is naast de druk ook van invloed op de keuze via welk verwerkingsniveau de verwerking van de input verloopt.

Door bewust te zijn van de 3 verwerkingsniveaus schakel ik van het automatische verwerkingsniveau 1 naar verwerkingsniveau 2. En ik kan dan bewust verder schakelen van verwerkingsniveau 2 naar verwerkingsniveau 3. Hier ligt ook onze vrije keus.

Door herhaling kan ik in het verwerkingsproces weer bewust schakelen naar verwerkingsniveau 2 of 1. Dit noemen wij dan leren.

Het gaat uiteindelijk om de verhouding van de invloed ik en de invloed tijd op het totale verwerkingsproces, waarbij de verwerking uiteindelijk verloopt via verwerkingsniveau 1, 2 of verwerkingsniveau 3.

Neerschakelen en Opschakelen.

Neerschakelen: aan- en afleren.

Verwerkingsniveau 3 is handig in situaties die onbekend zijn.

Wanneer er in verwerkingsniveau 3 één output het meeste voorkomt, wordt het verwerkingsproces versneld door het aantal variabele dimensies een vaste waarde te geven en daarmee het aantal mogelijkheden te verkleinen tot twee:

- ❖ Verwerkingsniveau 2: De goede (gewenste) mogelijkheid (aanleren).
- ❖ Verwerkingsniveau 2: De foute (ongewenste) mogelijkheid (afleren).

De input wordt dan verder verwerkt in verwerkingsniveau 2.

Als in dit verwerkingsniveau de output ook meestal hetzelfde is, wordt het verwerkingsproces nog meer versneld door die output als standaarduitkomst te nemen.

Dit betekent: eenzelfde input geeft altijd eenzelfde output. Hierdoor kan het buiten mijn bewustzijn verlopen. Dit kaderen van uitkomsten, die in mijn ervaring komen, levert enorme tijdswinst op. Bovenstaand proces noemen we aan- en afleren. Herhaling is leren en de basis van elke kunst.

- ❖ Verwerkingsniveau 3:
Bewust, traag en wijds >>>>>>>>>> mogelijkheden beperken/kaderen>>>> VwN2.
- ❖ Verwerkingsniveau 2:
Bewust, snel en gekaderd met goed of fout >>>> mogelijkheden beperken/kaderen>> verwerkingsniveau 1.
- ❖ Verwerkingsniveau 1:
Onbewust, supersnel, super-koker-gekaderd > eenzelfde input geeft altijd dezelfde output.

Opschakelen .

Wanneer mijn output/ervaring overeen komt met Dat is Wat ik Wens, dan voel ik mij goed en is schakelen niet nodig.

Opschakelen is alleen noodzakelijk wanneer de gewenste output niet wordt gegenereerd in de snellere verwerkingsniveau 1 en 2. Sommige problemen zijn niet via verwerkingsniveau 1 of 2 op te lossen. Het oplossend vermogen van deze niveaus is te beperkt. Deze niveaus zijn te gekaderd. Het lukt niet om tot de gewenste output/ervaring te komen ondanks dat in bepaalde gevallen er extra energie in wordt gestoken om het gewenste resultaat te bereiken.

Een probleem kan dan alleen worden opgelost op verwerkingsniveau 3 waar ik buiten de reguliere kaders kan gaan. Op verwerkingsniveau 3 wordt de input ontleed in dimensies. Dimensies kunnen dan worden toegevoegd, verwijderd of worden veranderd.

Er is een bewust schakelen vanuit het ik. En er is een schakelen onder invloed van tijd/stress.

Hoofdstuk 3. Leren schakelen en KiND-DO toepassen.

Leren **schakelen** tussen de verwerkingsniveaus om uit te komen op Dat is Wat ik Wens¹⁷ met energieopbrengst.

$$\begin{array}{c} \text{Algemene Werkelijkheid/Input} \\ \text{Mijn ervaring = mijn werkelijkheid = } \text{-----} \\ \text{VerwerkingsProces} \end{array}$$

De algemene werkelijkheid kan ik soms niet veranderen.

Kom ik niet uit op DiWiW dan zit ik in het verkeerde verwerkingsniveau voor die situatie.

In het verwerkingsproces kan ik door bewust te schakelen, tussen de verwerkingsniveaus, de ervaring veranderen.

Door het geschikte verwerkingsniveau te kiezen kan ik zo effectief en efficiënt mogelijk uitkomen op de gewenste situatie.

Dit schakelen gebeurt bewust onder invloed van de persoon - ik.

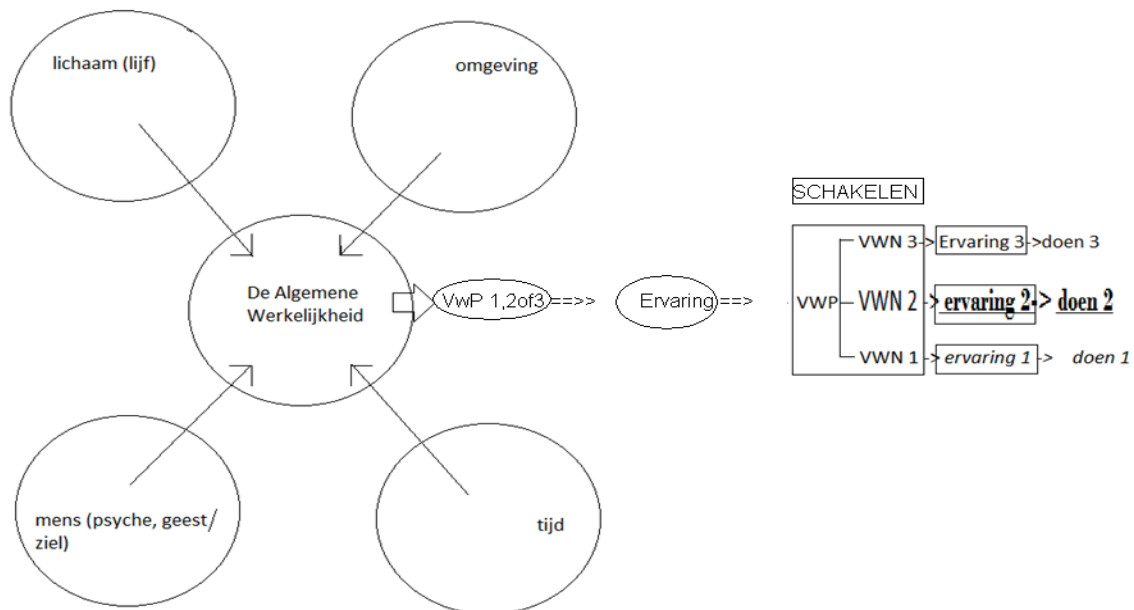
Dit schakelen gebeurt onbewust onder invloed van tijd(s)-druk.

Het is belangrijk te schakelen op het juiste moment.

Let op!

Elk verwerkingsniveau is een juist niveau.

Het gaat om de vraag: Welk verwerkingsniveau is het meest effectief en efficiënt?

¹⁷ Dat is Wat ik Wens wordt voortaan → DiWiW

Het gaat er om uit te komen op **Dat is Wat ik Wens**.

Stap 1 **Bewustwording**.

Ik moet er bewust van zijn dat wat ik ervaar niet de algemene werkelijkheid is.
Hier zit altijd het verwerkingsproces tussen.

$$\begin{array}{ccc} & \text{Algemene Werkelijkheid/Input} & \\ \text{Mijn ervaring} = \text{mijn werkelijkheid} = & \text{-----} & \\ & \text{VerwerkingsProces} & \end{array}$$

Dit verwerkingsproces kent 3 verwerkingsniveaus.
Als ik hier bewust van ben schakel ik al van verwerkingsniveau 1 naar 2.

Stap 2 **Herkenning van en schakelen tussen de verwerkingsniveaus 2 en 3.**

Elk verwerkingsniveau heeft eigen karakteristieke kenmerken.
Op basis van de schakelmomenten herken ik VwN2.

De *opschakel*momenten:

- ❖ Maar.¹⁸
- ❖ Moet.
- ❖ Niet.
- ❖ Rot, een vervelend gevoel.
- ❖ De woorden positief - negatief.

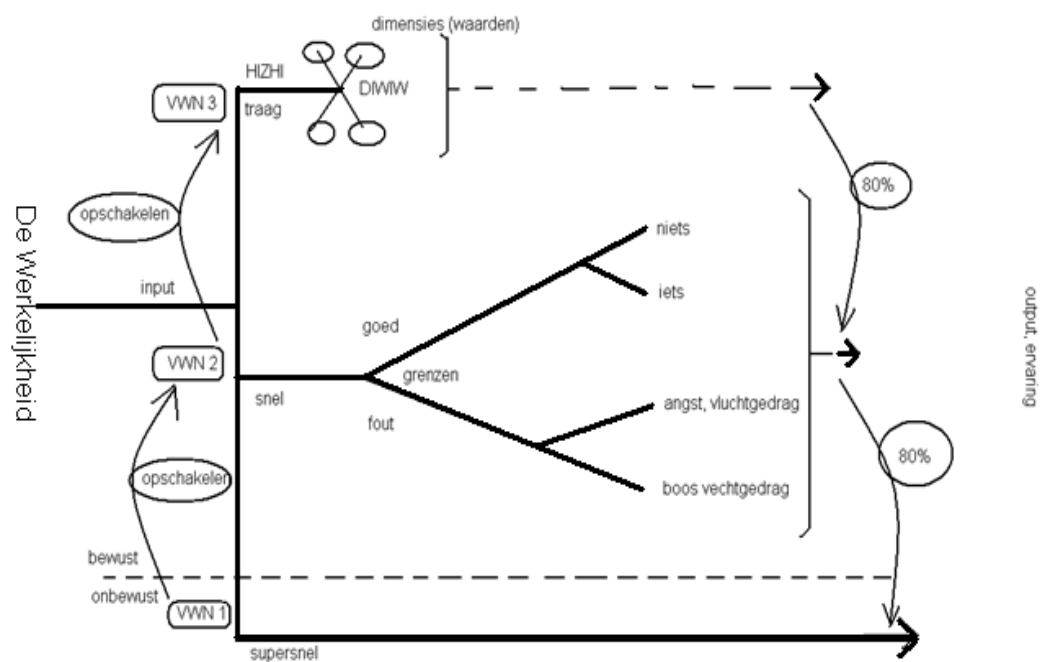
Ik verwerk input op verwerkingsniveau 2 met alle gevolgen van dien.
Deze woorden introduceren het goed-positief en het fout-negatief denken en een kokervisie.
Omdat verwerkingsniveau 2 input sneller verwerkt dan verwerkingsniveau 3 zal er nu een loop, vicieuze cirkel, ontstaan waardoor het effect sterker wordt.
Bovendien is dit effect door de snelheid en het kokereffect ook besmettelijk.
In mijzelf en ook naar de ander toe.
Deze besmettelijkheid noemen we een negatieve of positieve escalatie.¹⁹
Hier is slechts uit te komen door te schakelen van verwerkingsniveau 2 naar 3.
Daarbij verandert er niets aan de inhoud van de ervaring.

¹⁸ Het gebruik van het woord *alleen, edoch* betekent en doet hetzelfde.

¹⁹ Hoofdstuk 8. De BOB.

om te zetten in:			
❖	Maar	→	<i>En</i>
❖	Moet	→	<i>Mag</i>
❖	Niet	→	<i>Wel</i>
❖	Rot	→	Het Is zoals Het Is ²⁰
❖	Positief/negatief	→	Het Is zoals Het Is

Maak, bereid ik zo Dat is Wat ik Wens? Wat heb ik nog meer nodig?

²⁰ Het Is Zoals Het Is → één begrip.

Deel 2. KⁱND-DO- TOEPASSING

De KⁱND-DO's zijn uitwerkingen en praktische toepassing van het KⁱNDmodel.

Hoofdstuk 4. Boosheid.

Boosheid is een sterk geconcentreerde energiestroom.

- ❖ In verwerkingsniveau2 is boosheid een **E**-motie.
- ❖ In verwerkingsniveau3 is boosheid een **I**-motie.

Wanneer deze energiestroom op een constructieve²¹ manier wordt geleid volgen er gewenste effecten.

Het gaat om de vraag stellen: Wat is mijn punt en hier ga ik op focussen.

Zachtjes met de rust in mezelf. En te beseffen dat de ander ook een punt heeft.

Deze punten samen vormen een sterke verbinding die de kans vergroten om DiWiW te maken. Deze punten vormen de dimensies van DiWiW.

Hoofdstuk 5. Angst.

- ❖ In verwerkingsniveau1 is angst een **E**-motie en geeft een rot gevoel.
Ik *ben* angstig en ik vecht daar tegen.
- ❖ In verwerkingsniveau3 is angst een **I**-motie.
Ik *heb* angst en deze waarschuwt mij *vooraf* voor het gevaar dat de situatie uit mijn hand kan gaan lopen.

Nu kan ik *voordenken*.

Dit betekent dat ik de vraag stel:

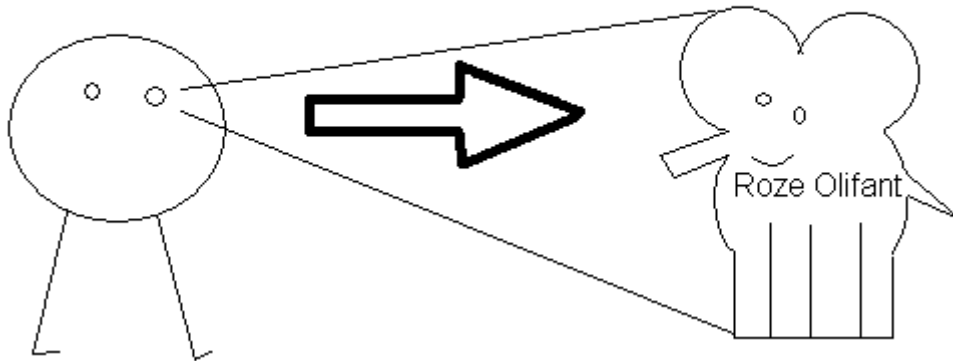
Wat is er nodig om mijn doel – *Dat is Wat ik Wens* – te maken?

²¹ Constructief: Ben ik zo op weg naar mijn DiWiW?

Hoofdstuk 6. De Roze Olifant - Focussen op het doel.

Waar ik naar kijk daar ga ik naar toe. Wat aandacht krijgt groeit.

HET FENOMEEN VAN DE ROZE OLIFANT
Waar je naar kijkt ga je naar toe

Kernpunten van de Roze Olifant.

- ❖ Altijd word(-t!) ²² ik naar het (denk)beeld getrokken waar ik naar kijk(t) of aan denk(t). Hoe vreemd het beeld (een roze olifant) ook is.
- ❖ Hoe scherper het beeld is, hoe groter de aantrekkingskracht.
- ❖ Hoe vaker ik een beeld vorm hoe sterker ik er naar toe word getrokken. De herhaling maakt de olifant nog krachtiger. Door de herhaling ontstaat een neerschakeling van verwerkingsniveau 3 naar 2 en uiteindelijk naar 1.
- ❖ Hoe scherper en duidelijker ik mijn doel en de weg er naar toe formuleer en/of hoe ik dit doel maak, hoe beter ik het kan realiseren.

Een doel wordt **SMARTI** geformuleerd:

Specifiek.

Meetbaar.

Acceptabel.

Realistisch.

Tijdgebonden.

Inspirerend.

²²Hoofdstuk 7. Drukformule → Relatie druk en effect.

Er is ook het fenomeen van de **negatieve roze olifant**. En er ontstaat dan een **negatieve selffulfilling prophecy**. Dit is een voorspelling die zichzelf direct of indirect waar maakt. Dan gebeurt juist datgene waarvan ik hoop dat het niet zal gebeuren.

Hoe werkt het?

- ❖ Eerst vorm ik een beeld van een Roze Olifant en dan word(-t) ik naar dat beeld, die Roze Olifant, getrokken zoals hierboven beschreven.
- ❖ Dan vorm ik mij een beeld van een geen-Roze Olifant.
Dit beeld is namelijk *alles in het heelal* behalve die Roze olifant.
En daar kan ik geen beeld van vormen.
- ❖ En ik begin **opnieuw**.
- ❖ En dit **herhaalt** zich. Keer op keer.
Hoe vaker ik het beeld wat ik niet wil vorm hoe sterker ik er naar toe word getrokken.
De herhaling maakt de negatief geformuleerde olifant nog krachtiger.
Door de herhaling ontstaat een neerschakeling van verwerkingsniveau 3 naar 2 en uiteindelijk naar verwerkingsniveau 1.
Dit leidt tot een **negatief selffulfilling prophecy**. Waarop ik zelfs ga anticiperen.

Een **negatief beeld ontstaat** door de volgende de woorden te gebruiken:

- ❖ **NIET.**
- ❖ **GEEN.**
- ❖ **NOOIT.**
- ❖ **ON-.**

Wat ik wel wens kan ook twee doelen tegelijkertijd zijn, zonder compromis!

Hoofdstuk 7. De drukformule.

Hoe kan ik de invloed van **druk** en daarmee het effect **manipuleren**?

De wind is de wind. Druk is druk. Hoe ga ik ermee om, hoe gebruik ik het?

De formule helpt om inzicht te krijgen in de drukmanagement, in elke situatie.

$$\text{Druk} = \frac{\text{Dingen die ik doe} \times \text{Omgeving}}{\text{Lichaam} \times \text{Tijd}}$$

Druk is te ontleden in 4 dimensies.

- ❖ **Dingen die ik doe.**
- ❖ **Omgeving.**
- ❖ **Tijd.**
- ❖ **Lichaam.**

De invloed van de druk is te **manipuleren**.

De drukformule is een hulpmiddel om de dimensies die ik kan beïnvloeden, en de bijbehorende effecten, in beeld te krijgen. Zo kan ik de ervaring van stress verminderen, vermeerderen en oog krijgen voor mogelijkheden bij mezelf en anderen.

Druk volledig manipuleren, naar mijn hand zetten, lukt alleen op verwerkingsniveau 3.

Hiervoor is schakelen naar verwerkingsniveau 3 noodzakelijk.

Daar kan ik ook bewust worden van de (bij-)verschijnselen cq. (bij-)effecten die ontstaan, welke ik op basis van de formule mag verwachten.

Hiermee krijg ik meer voor-inzicht en ik kan nu nog effectiever manipuleren.

- ❖ **Druk op VwN2.**

In VwN2 krijgt de input de label **positief** of **negatief**.

- ❖ **Druk op VwN3.**

Het VwN3 werkt met dimensies.

Elke dimensie is afzonderlijk te beïnvloeden:

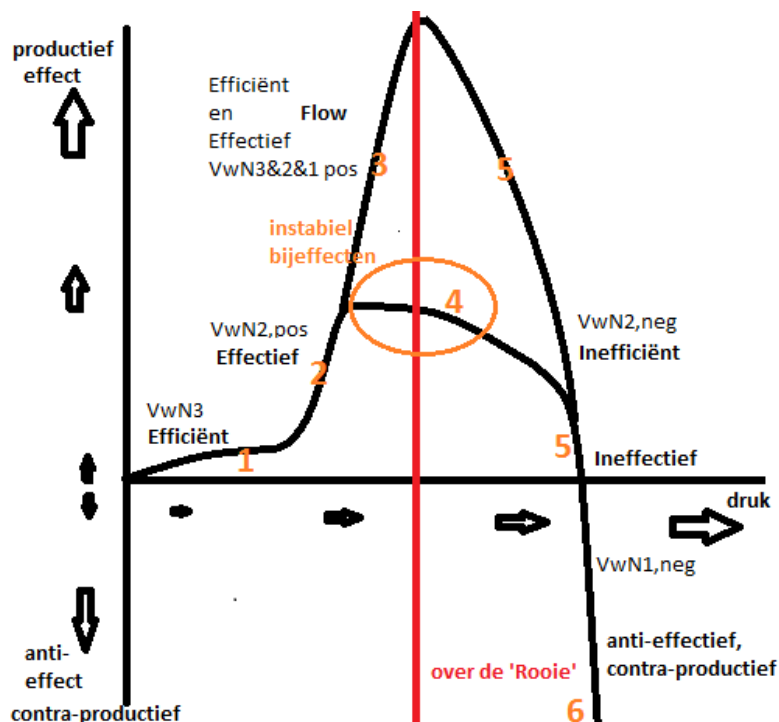
De dimensie **dingen die ik doe** - prioriteitsmanagement .

De dimensie **omgeving** - omgevingsmanagement.

De dimensie **tijd** - timemanagement.

De dimensie **lichaam** kan ik beïnvloeden.

Door mijn beïnvloeding verander ik de druk en het effect.

De druk **verlagen**.

1. Dingen die ik doe.

- ❖ De hoeveelheid afzonderlijke dingen kan ik verminderen door prioriteitstellingen.
Voor mijzelf: *'Ik neem minder hooi op mijn vork.'*
Gebruik het diagram van **Nu/Later** en **Belangrijk/Niet Belangrijk**.

	BELANGRIJK	NIET BELANGRIJK
NU	Nu belangrijk	Nu niet belangrijk
LATER	Later belangrijk	Later niet belangrijk

- ❖ Op basis van bovenstaande tabel kan ik de dingen, die ik doe, ordenen.
- ❖ En ik koppel hieraan wat ik ermee wens te gaan doen.

De dingen zijn namelijk:

Nu belangrijk. → **Nu doen.**
Nu niet belangrijk. → **Nu niet doen.**
Later belangrijk. → **Nu niet doen.**
Later niet belangrijk. → Van uitstel komt afstel: **helemaal niet doen.**

❖ Gebruik de **Cirkel van Dien**.

Ik win tijd door op het moment suprême een aantal dingen die ik doe naar voren te halen in de tijd. Ik doe deze op een eerder moment.

Ik heb alles voor-bereid. Alles is gereed om te bereiden.

Opschieten²³: *Schieten* betekent *veranderen*.

Ik geef de lijn, bij het oprollen, steeds een halve slag.

Op het moment dat ik dan de lijn nodig heb ontrolt deze zich zonder in de knoop te raken. Hierdoor kan ik snel blijven werken.

Opruimen²⁴: Het gat waar de lijn door loopt groter maken.

Wanneer de lijn nat wordt zwelt deze op.

Als ik dit gat groter maak loopt de lijn makkelijk als ik overstag ga.

Bij het overstag gaan kan ik het er niet bij hebben dat de lijn vastloopt.

In mijn omgeving bij anderen door *Werk uit handen te nemen bij de ander*.

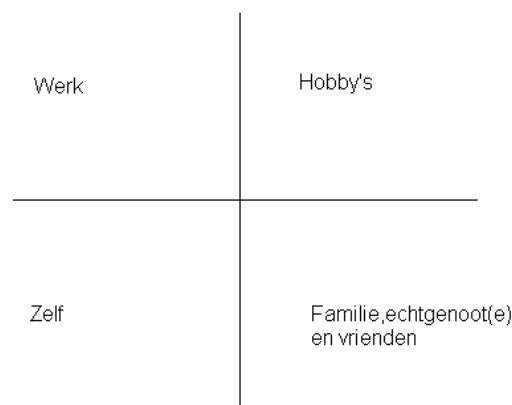
De **Cirkel van Dien** biedt inzicht in wat de intentie is van de dingen ik doe:

Wat wens ik te bereiken? Wat is mijn DiWiW?

Wat maak ik tot mijn prioriteit. Wat is hierbij urgent en wat is belangrijk?

Is de intentie van de dingen die ik doe in de juiste balans met hetgeen ik eigenlijk wens?

Is deze balans anders, dan wordt dit gecompenseerd in de andere vlakken om toch de cirkel stabiel in het midden te houden. Met alle gevolgen van dien.

²³ Zeilterm.

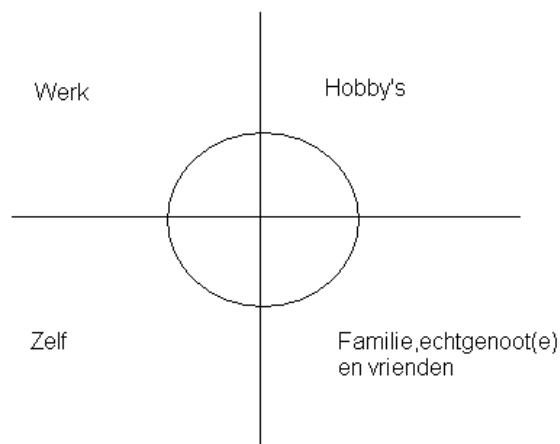
²⁴ Zeilterm.

Ik leg alles wat ik doe op tafel en maak vier vlakken door een kruis te tekenen.
Het gaat om de vlakken werk, hobby's, familie & vrienden en zelf.

- ❖ Mijn **werk** → De dingen die ik **moet** doen.
Ik ben schilder en ik schilder een deur.
- ❖ Mijn **hobby's** → De dingen die ik **mag** doen.
Ik ben huisarts en ik schilder voor mijn plezier bloemetjes op de deur.
- ❖ **Zelf** → **Tijd** en **aandacht** voor mijzelf. De dingen die ik incidenteel voor mijzelf doe.
Ik heb nog diverse werkgerelateerde opdrachten liggen.
En ik ga nu een deur schilderen omdat ik daar nu zin in heb. Even 'chillen.'
- ❖ **Familie, echtgenoot(e) en vrienden** → Ik wil er voor hen zijn.
Ik ga samen met mijn kinderen de voordeur schilderen omdat mijn vrouw morgen jarig is.

De Cirkel van Dien werkt als volgt.

- ❖ Ik ga de dingen, die ik doe, ordenen op basis van deze noemers.
- ❖ Dan neem ik een flexibele ring of een touwtje (= 24 uur) en leg deze over het kruis.

- ❖ Nu stel ik de vraag '**Waar leg ik de ring neer?**'
In welk vlak bevind ik mij méér? Hier schuift de ring naar toe.
Dit heeft effect op het deel van de cirkel in de andere vlakken, deze wordt kleiner.
Als de cirkel ver in een vlak is getrokken krijg ik op de lange duur geen informatie meer vanuit de andere vlakken. Tevens wordt de aantrekkingskracht van het vlak evenredig (exponentieel) groter als het oppervlak van de ring in dat vlak groter wordt.
Voor elke probleem wat ik (correct) oplos, krijg ik er twee voor terug.
Voor elke klant die ik correct behandel komen twee klanten terug.
De ring wordt getrokken naar dat vlak, ten koste van de andere vlakken.

Het ligt eraan wat ik wens te bereiken:

- ❖ Wat maak ik tot mijn prioriteit → wat is urgent en wat is belangrijk?
Nog een klus of de verjaardag van mijn dochter vieren?

Bij een stabiele situatie, voor de lange duur, ligt de ring precies in het midden. Dan heb ik elke dag voldoende tijd voor werk, hobby's, mijzelf, familie en vrienden. En ik investeer in de toekomst.

- ❖ De dingen die ik doe oefenen, leren.
Het verwerkingsproces verschuift van verwerkingsniveau 3 → naar 2 → 1.
De grootte of moeilijkheidsgraad van de dingen verminderen.
Ik ga ze automatisch doen.
Er ontstaat tijdwinst per ding wat ik doe en daarmee verlaging van de druk.
- ❖ Zekeren.
Zekeren dat er bij het aantal dingen die ik doe, op het moment suprême, geen ongewenste dingen bij komen.
- ❖ Het aantal dingen die ik doe verminderen door hoofd- en bijzaken te scheiden.
Autistisch worden: Ik sluit mij af van de omgeving.
Ik focus mij op de Roze Olifant²⁵ → Dat is Wat ik Wens.
- ❖ Dingen afmaken. Daarmee verdwijnt het uit de formule.
- ❖ Dingen anders labelen door te schakelen tussen de verwerkingsniveaus.

²⁵ Hoofdstuk 6. Roze Olifant.

2. Omgeving.

- ❖ Ik zoek een omgeving welke mij positief²⁶ stimuleert.
- ❖ Ik ga er voor zorgen dat mijn omgeving rustiger wordt.
- ❖ Ik luister niet naar de omgeving en ik isoleer mij van argumenten van de omgeving.
Ik volg alleen mijn eigen argumenten. Ik laat me niet-afleiden door te focussen.
Mijn focus herhaal ik en ik her-inner daarmee mijn eigen doel (autisme).
- ❖ Ik vaardig mij in de e-moties van de omgeving.
Ik schakel van verwerkingsniveau 2 naar 3: Het Is zoals Het Is en Dat is Wat ik Wens.

3. TIJD.

Wij denken vaak één-dimensionaal: Mijn horloge zegt dat het 7 uur is.

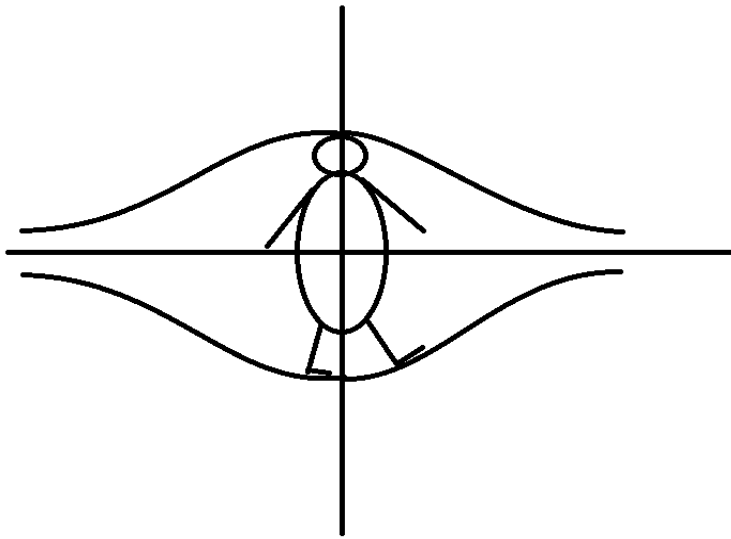
Tijd is meer dan een uur of een klokje. Tijd is ook wat ik ervaar. Vergelijk het met tv. kijken.
Ook nu ben ik geneigd één-dimensionaal te denken. Mijn tv. kijken wordt echter ook beïnvloed door o.a. het luisteren.

- ❖ Er zijn twee soorten tijd: **kwanti**-tijd en **kwali**-tijd.
- ❖ Kwanti-tijd is de hoeveelheid tijd die ik meet met (het metertje) de klok.
Tijd nemen is dan in de zin van kwantitatieve tijd.
Kwali-tijd is de hoeveelheid tijd die ik meet met mijn voelen.
Tijd maken kan door te intensiveren in de kwalitatieve tijd.
Hierbij zijn de 8 K^INDdimensies leidend.
- ❖ Optimaal is: in het nu gaan staan. Kwanti-tijd combineren met kwali-tijd.
Dit geeft toename van de tijd.
- ❖ **Ervaring van tijd.** Tijd is tweedimensionaal.
Stel de tijd voor als een elastische kous waar je doorheen loopt.

Tijd ontsluit zich, komt in het nu en sluit zich achter mij.
Wat weet ik wat ik over 10 maanden, 10 weken, 10 dagen, over 10 uur, over 10 minuten, 10 seconden en nu doe? Zo ontsluit de tijd en wat ik ervaar zich voor mij.
Wat weet ik wat ik nu, 10 seconden geleden, 10 minuten geleden, 10 uur geleden, 10 dagen geleden, 10 weken geleden, 10 maanden en 10 jaren geleden deed?
Zo sluit de tijd en mijn ervaring zich achter mij.
Tijd ervaar ik waar ik met mijn geest ben:

²⁶ Positief is een VwN2term en positief is een VwN3term en betekent: DiWiW wordt bereikt.

Waar ik naar kijk daar ga ik naar toe.²⁷

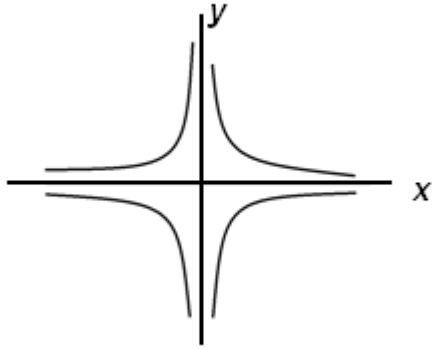
- ❖ Sta ik stil in de tijd dan kan ik door de gaatjes van de kous kijken: het nu. Stil staan in het nu. In het nu ervaar ik het meeste van tijd.
- ❖ Er is een verschil in **verticale** en **horizontale tijd**.
De eerste keer dat je met jouw geliefde op de bank zit. Die avond is in de beleving een ongelooflijk lange tijdservaring. Terwijl je 6 jaar lagere school als snel en kortdurend ervaart.
- ❖ Tijd is opgebouwd uit de twee dimensies **denk** en **voel**.
Denk → Horizontale tijd.
Voel → Verticale tijd.
- ❖ Horizontale tijd (de 6 jaar lagere school) is het verleden en de toekomst. Horizontale tijd heeft geen diepgang.
Dit wordt **Kwanti-tijd** genoemd. Kwantitatieve tijd: Kwanti-tijd.
- ❖ Verticale tijd is het nu met haar diepgang. De diepgang wordt bepaalt door de hoogte- en dieptepunten van het leven. Vooral als deze twee aan elkaar zijn gekoppeld. Dit wordt **Kwali-tijd** genoemd.
De ervaring van hoogte- en dieptepunten is de verticale tijd → Kwalitatieve tijd: Kwali-tijd.

De relatie tussen kwanti-tijd en kwali-tijd weergegeven in formule:

$$x^2 = \frac{1}{y^2}$$

De formule weergegeven in een grafiek.

²⁷ Zie Hoofdstuk 6. Roze Olifant.

De verticale as (y) is de kwali-tijd.

De horizontale as (x) is de kwanti-tijd.

Hierbij is de afstand tussen de onderste en bovenste grafiek de **tijdservaring**.

- ❖ Op het moment dat ik iets kwijt ben ontdek ik de waarde van het verlorene. Hoe meer hoogte- en dieptepunten ik ervaar in mijn leven, hoe groter de tijdservaring is.
- ❖ Stil staan bij (de) kleine dingen (van de dag) in het nu en ik maak een grotere tijdservaring. Ik ga naar het kruispunt van de assen in de grafiek:
Ik leef in het **nu** en weet de waarde van de dimensies kwali-tijd en kwanti-tijd, door ervaring vanuit het verleden, juist in te schatten. Hoe dieper het dal hoe hoger het hoogtepunt. En in het dal vind je je beste vrienden en praat je over de hoogtepunten.
- ❖ Door stil te staan in het nu ervaar ik beide dimensies kwali-tijd en kwanti-tijd maximaal.
- ❖ Er is nog een ander fenomeen.
Het fenomeen van verdubbeling wanneer ik deel met mijn voelen.
En wanneer ik dit deel met de ander(en) zal de ervaring van de kwali-tijd exponentieel toenemen. Dit is mogelijk als de luisteraar in verwerkingsniveau 3 zit waar een neutraal -Het Is zoals Het Is- geldt en waar het enige waardesysteem de **KiND**dimensies is.
- ❖ Timemanagement:
Door positie te bepalen in de grafiek bepaal ik de invloed van tijd op druk.

4. LIC-HAAM.

Het energieniveau van het lic-haam, uitgerust of fit zijn, en hoe goed het lic-haam is geoefend, heeft invloed op de waarde van de dimensie druk.

- ❖ Is het lichaam energiek dan heeft het een grote waarde en de waarde van druk zal laag zijn.
- ❖ Is het lic-haam geoefend dan heeft het een grote waarde en de waarde van druk zal laag zijn.

5. Focussen.

Ik kan verandering brengen in een stresssituatie door bewust te bepalen wat **ik wens** te bereiden - Dat is Wat ik Wens.

- ❖ Waar gaat het in wezen om? En welke dimensies zijn daarvoor nodig?
Wat is van belang en wat is niet van belang?
Het heroverwegen van de prioriteit kan soms nodig zijn.

‘Wie A zegt hoeft geen B te zeggen. Ik kan ook A27 of C zeggen.’

De druk **verhogen**.

In wezen doe ik het omgekeerde als bij druk verlagen.

Wanneer de druk laag is kan het gebeuren dat taken – welke bij hoge (werk)druk vanzelf gaan – juist meer moeite, ínspanning kosten. Toch ben ik dan bij deze lage druk efficiënt bezig om dimensies te verzamelen welke nodig zijn om bij de hogere druk effectief te zijn. En uiteindelijk het gewenste effect, DiWiW, te maken.

- ❖ Wanneer de druk wordt opgevoerd wordt de toenaderingskracht, tot de Roze Olifant -Dat is Wat ik Wens- eerst groter. Dit geeft bindingseffect.

Bij verder opvoeren van de druk, tot voorbij het omslagpunt²⁸, wordt de toenaderingskracht een verwijderingskracht welke ook steeds groter wordt.

En het bindingseffect wordt steeds kleiner.

De verwijderingskracht is groter geworden dan de aantrekkingskracht door de negatieve Roze Olifant.

De waarde van de dimensie druk kan ook zo hoog zijn dat er een contraproductief effect ontstaat: 'Over de rooie.'

Ik neem dan beslissingen die ik niet verwacht of die ik niet wil nemen.

Uiteindelijk gooi ik het boeltje er bij neer. Dit hoeft niet altijd ongewenst te zijn.

Ik kan er ook gebruik van maken:

En als ik dingen anders (ga) doe(n), krijg ik ook iets anders.

Dat andere kan ook heel nuttig zijn:

Een marathonvergadering of rouwverwerking.

²⁸ Zie grafiek druk/effect.

Hoofdstuk 8. De BOB.

INLEIDING.

Het **GESPREK**.

Buiten mijn kader denken – out of the box denken – is moeilijk en vraagt tijd.

Een beeld vormen van iets wat ik niet ken of niet weet dat het überhaupt bestaat is buitengewoon lastig.

Eén van de belangrijkste functies van een gesprek is het uitwisselen andere en bevestigen van bestaande beelden en gedachten. In een gesprek kan ik gebruik maken van de beelden van de ander en zo eenvoudig en sneller die dimensies vinden, welke buiten mijn eigen kader liggen. En deze extra dimensies bieden mij, samen met de dimensies die ik zelf ervaar, beter de mogelijkheid om -Dat is Wat ik Wens- te maken.

Een gesprek voeren is dagelijkse kost. Het lijkt eenvoudig. Vaak gaat het goed. Toch zal een ieder een enkele keer de ervaring kennen van een ontevreden gevoel. Een gesprek brengt mij niet altijd wat ik wens.

Het **AS-BOB-UC-systeem** beschrijft de structuur van een gesprek.

En het is een handreiking om de sfeer en de inhoud van een gesprek zo te beïnvloeden dat je (gezamenlijk) uitkomt op het gewenste doel.

Het **KiND**model maakt inzichtelijk hoe wij informatie verwerken.

De combinatie van het as-BOB-uc-systeem en het **KiND-DO** maken dat ik kan berekenen wat ik nodig heb om –Dit is Wat ik Wens- te maken.

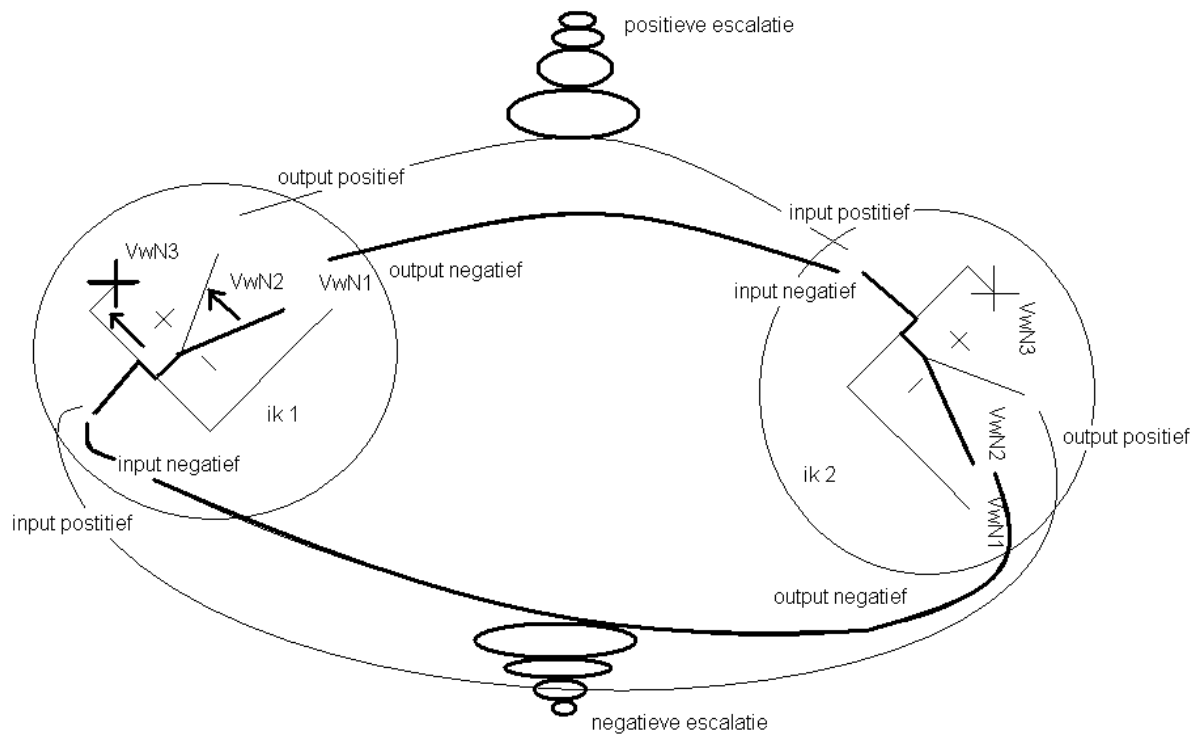
Ik vertrek vanuit -Het Is zoals Het Is- om in -Dat is Wat ik Wens- uit te komen.

Het zijn de negatieve e-moties die ervoor zorgen dat ik niet uitkom in DiWiW.

GESPREK.

- ❖ Hoe verloopt een gesprek op basis van het verwerkingsproces?
- ❖ Hoe is de structuur van een gesprek?

Wanneer ik kennis heb van het verwerkingsproces en van de structuur van een gesprek, ben ik in staat het gesprek te sturen om zo uit te komen op DiWiW.

Interactie tussen mensen op verwerkingsniveau **1** en verwerkingsniveau **2**.

Ik-1 krijgt input.

- ❖ Wordt deze input in het verwerkingsniveau 2 (of 1) positief gelabeld dan geeft dit output met een positieve lading.
Dit komt bij Ik-2 binnen en wordt verwerkt op verwerkingsniveau 2 (of 1) met een positieve lading en geeft output met een positieve lading.
Dit komt bij Ik-1 opnieuw binnen met een positieve lading etc.
Zo ontstaat er een **positieve escalatie**.

Ik-1 krijgt input.

- ❖ Wordt deze input in het verwerkingsniveau 2 (of 1) negatief gelabeld dan geeft dit output met een negatieve lading.
Dit komt bij Ik-2 binnen en wordt verwerkt op verwerkingsniveau 2 (of 1) met een negatieve lading en geeft output met een negatieve lading.
Dit komt bij Ik-1 opnieuw binnen met een negatieve lading etc.
En zo ontstaat er een **negatieve escalatie**.

Omdat beide processen in verwerkingsniveau 1-onbewust en/of verwerkingsniveau 2-bewust verlopen ontstaat er een loop.

Een positieve loop is zeer gunstig. Een negatieve loop is meestal ongewenst en ongunstig. Door de snelle verwerking op verwerkingsniveau 2 en nog snellere verwerking op verwerkingsniveau 1 zijn positieve en negatieve emoties besmettelijk en dit leidt tot escalatie.

Uit een negatieve loop in een positieve loop komen in verwerkingsniveau 2 is moeilijk en soms onmogelijk. Bovendien kost het enorm veel energie.

Negatief is en blijft negatief. Hoe positief je het ook probeert te labelen (reframen) of positief tracht te compenseren. Het wordt vroeg of laat ook irritant om steeds te proberen iets wat negatief is positief te (moeten) zien.

Een negatieve loop moet ik ook telkens weer ombuigen of negeren en het blijft energie kosten. Denk aan de beruchte 'oude koeien uit de sloot halen' en voor-ingenomenheid.

Structureel is uit een negatieve loop te komen door te schakelen naar verwerkingsniveau 3. Op verwerkingsniveau 1 en verwerkingsniveau 2 ben ik van de algemene werkelijkheid afhankelijk om een positief voelen te krijgen.

Als input binnen mijn kader valt, krijgt het een positief label.

Valt input buiten mijn kader dan krijgt het een negatief label.

Deze goed- of foutlabeling zet mij in gang: Ik krijg een e-motie.²⁹

Hoe oefen ik invloed uit?

Door de drie stappen van K^IND-DO³⁰ toe te passen. Daarbij moet ik opschakelen naar verwerkingsniveau 3. Omdat het verwerkingsniveau 3 traag werkt krijg ik ruimte. Hierdoor kan ik invloed uitoefenen zonder de feitelijke inhoud te veranderen van Het Is zoals Het Is en DiWiW maken.

De **BOB** beschrijft de communicatiestructuur. De AS-**BOB**-UC is het gereedschap.

Het **AS - BOB - UC** systeem.

A:	Anarchie.	S:	Systeem.		
BOB:	Beelden uitwisselen	O:	Onderzoeken	B:	Besluitvorming.
U:	Uitvoeren.	C:	Controle.		

Er zijn drie fasen in een gesprek te onderscheiden.

Deze fasen samen vormen een vast patroon: de **BOB**.

1. De Beeld vormende fase.	Beelden uitwisselen.	(B = Blauw denken).
2. De Onderzoek fase.	Onderzoek /oordeelvorming.	(O = Rood denken).
3. De Besluit vormende fase.	Besluit vorming.	(B = Groen denken).

²⁹ Hoofdstuk 2. Uitleg van het VwP Voelen: **ge**-voelen, **e**-voelen en **i**-voelen.

³⁰ Zie Inleiding pagina 3

Het is van wezenlijk belang te weten in welke fase mijn gesprekspartner zich bevindt en in welke fase ik mijzelf bevind. Zitten we in dezelfde fase dan loopt het gesprek en worden er beelden gecommuniceerd. Zitten we niet in dezelfde fase dan ontstaat er een discussie. Het gesprek loopt vast en er wordt niet gecommuniceerd.

Beeldvorming.

Ieder ik heeft een beeld van het doel en een beeld van hoe dit doel te realiseren.
In deze fase is het van belang dat de beelden worden uitgewisseld.
Het is zinvol mij bewust te zijn van het feit dat mijn denkbeeld gekaderd is.
De beelden van de ander liggen buiten mijn eigen kader. De ander heeft een ander beeld.
Uitwisseling van denkbeelden verruimt het eigen blikveld. Ik leer het beeld van de ander begrijpen en ik heb er nog iets aan toe te voegen en andersom.
En zo levert het samengaan van de dimensies meer op dan alleen een optelsom.
Wanneer dit lukt is de kans groot, of het is zeker, dat met de gevonden dimensies het DiWiW wordt bereikt of beter gezegd wordt gemaakt.
Of dat het zoveel energie gaat kosten om DiWiW te maken dat het de moeite niet loont.
Dan heb ik altijd nog de BAZO: Beste Alternatief Zonder Overeenkomst/Oplossing.

Het is belangrijk dat bewust te zijn in welk verwerkingsniveau ik zelf ben en in welk verwerkingsniveau de ander zich begeeft.
De praktijk is weerbarstig. Je raakt elkaar regelmatig kwijt tijdens het gesprek.
Elk ik bevind zich op een ander verwerkingsniveau en schiet door naar een andere fase in de BOB, met discussie tot gevolg.
Elkaar kwijtraken is een gegeven. Dit accepteren als een vaststaand gegeven voorkomt dat ik mij ga ergeren.
De bewustwording van beide modellen - **K**IND en de **BOB** - is de sleutel die maakt dat ik invloed kan uitoefenen, het gesprek kan gaan sturen.
Tegelijkertijd kan ik me hierdoor bezig blijven houden met de inhoud van het gesprek.

*Discussie.*³¹

- ❖ Dis → Dys: niet goed.
- ❖ Cussie → Slaan op iets, geluid maken.
- ❖ Discussie → Geen goed geluid maken. 'Het klopt niet.'
- ❖ Discussie.

Je ver-wijt (letterlijk en figuurlijk) elkaar en raakt elkaar kwijt.
Het samenvoegen van de verschillende beelden lukt niet.
Terwijl elk ik dit juist wel wenst. Elk ik wenst harmonie.
De één is nog in de beeldvormende fase en de ander is in de besluitvormende fase.
En besluitvorming, de uitvoering wordt zo een moeizaam traject.

³¹ Hoofdstuk 9. Taal.

Harmonie.

- ❖ Een harmonie is een orkest van blazers en slagwerkers.
In een harmonie schuiven de klanken van de spelers in elkaar.
Elk ik heeft een punt en moet worden verbonden.

Hoe kom ik uit de discussie?

- ❖ Gebruik de discussiekenmerken als **introspectie** en **extrospectie**.
- ❖ Door te herkennen in welke fase de ander zich bevindt en in welke fase ik zelf ben.
- ❖ Door de verwerkingsniveaus te herkennen en ertussen te schakelen.

Zo stap ik in de **AS**.

De **A** staat voor **anarchie**: De ander gaat mij niet vertellen wat ik moet doen. Discussie en divergentie (we drijven uit elkaar) is het verschijnsel wat ik waarneem.

- ❖ Herkenning, bewustwording.
- ❖ Discussiekenmerk nu gebruiken: Ho-overstag!

De **S** staat voor **systeem**. *Terug naar het systeem*:

- ✚ **KIND-DO**: de 3 stappen zetten, schakelen van VwN1 naar VwN3!
- ✚ Waar zitten de gesprekspartners in de BOB?

Onderzoek-Oordeelvorming.

In deze fase worden de beelden ontleedt in dimensies. Welke dimensie(s) is/zijn nodig om DiWiW te maken? Nu begrijp ik de ander of beter gezegd: nu kan ik de beelden van de ander grijpen. Ik ben er mee één (niet het woord eens³²): *Ja, punt*.

En ik heb er nog iets aan toe te voegen. Ik-1 heeft een punt *en* ik-2 heeft een punt.

En samen vormen ze, aanvullend, de meervoud van het woord een: een's.

Dit vinden van dimensies en het samenvoegen er van lukt zodra ik de discussie- of schakelmomenten³³ herken en leer gebruiken.

Wanneer de discussiekenmerken actief worden loopt het gesprek vast in een discussie.

Dit gebeurt regelmatig. En dit is prima zolang elk ik zich hier van bewust is of van wil zijn.

Ook in de onderzoekfase kunnen de discussiekenmerken worden vervangen door de **harmoniekenmerken** of **schakelmomenten**.³⁴

- ❖ Ja, ik begrijp dat tv kijken belangrijk voor jou is. *Punt*.
En mijn aanvulling: tv kunnen luisteren en kunnen zitten is ook van belang.
Alle drie *dimensies samen* gaan maken dat jij DiWiW - tv kijken- maakt.

³² Zie Hoofdstuk 9. Taal.

³³ Maar,moet,niet,rot,positief,negatief.

³⁴ En,mag,wel,HIzHI, bereid ik zo wat ik wens?

De aanvulling van de ander maakt het mogelijk de noodzakelijke dimensies te vinden om DiWiW te maken. Ik kan er ook voor kiezen niets met de aanvulling te doen.

- ❖ Ik heb een probleem. Ik vraag diverse mensen naar hun mening. Ik ga niet luisteren, vragen naar of zij van mening zijn dat ik iets goed doe of fout doe. Dit is VwN2. Zo zoek ik slechts mijn positie in de omgeving.
Ik luister wèl naar wat zij anders zien en denken.
En dit anders neem ik mee als dimensie in mijn persoonlijke BOB.

In deze onderzoekfase zoekt elk ik de kernpunten in het eigen beeld en de kernpunten achter het beeld van de ander. Het is zoals Het is *en* wat zie jij dat ik niet zie en ook niet kan vinden of zien vanwege mijn kokerkijken in verwerkingsniveau 2.
“Wat zie jij dat ik niet zie?” brengt mij bij de vraag: *Waar is the invisible gorilla?*

Deze kernpunten, onderzocht op nut en bruikbaarheid, zijn juist nood(!)-zakelijk om DiWiW te maken. Het resultaat hiervan wordt meegenomen naar de laatste B van de BOB en is van belang om tot een effectieve besluitvorming te komen.

Het is *onderzoek*. Dit betekent dat er oordeelloos wordt geluisterd, gesproken en gehandeld. In deze fase gaat het niet om goed of fout.

De goed-foutlabeling hoort op VwN1 en VwN2 en vormt in deze fase een blokkade. Het gaat er om of ik iets met de aanvulling van de ander kan doen. Heb ik er iets aan? Heb ik er niets aan?

Om te kunnen aanvullen is het kennen van het doel van belang.
Op basis van het doel kunnen wij voortdurend elkaar en onszelf checken:
Wordt op deze wijze het doel bereikt of niet?
Vervolgens kunnen de beelden uitkristalliseren naar dimensies.
Zo wordt het mogelijk de dimensies te zoeken en te vinden die nodig zijn om DiWiW te maken.

Op basis hiervan volgt besluitvorming:
Leidt het voorafgaande tot het bereiken van mijn doel of niet?³⁵

³⁵ Hoofdstuk 6. Roze Olifant.

Besluitvorming.

Aandachtspunt: Is het doel, DiWiW, **SMARTI** geformuleerd?

- ❖ Specifiek.
- ❖ Meetbaar.
- ❖ Acceptabel.
- ❖ Realistisch .
- ❖ Tijdgebonden.
- ❖ Inspirerend.

Wanneer het doel *smarti* is geformuleerd kan ik een besluit nemen om DiWiW te maken.

Heb ik alle ingrediënten in handen dan wordt het besluit nemen een hamerslag: **GO**.

Of een andere hamerslag: **NO GO**.

Wanneer alle gesprekspartners gezamenlijk de beeldvormende- en onderzoekfase hebben doorlopen is de weg naar het besluit en de uitvoering kort.

Wanneer een gesprek via de BOB wordt gevoerd is er enorme tijdwinst te behalen.

Uitvoering.

Nu het besluit is genomen kan er tot uitvoering worden overgegaan.

En ook nu is er tijdwinst te behalen wanneer de BOB gezamenlijk en volledig is doorlopen!

Wanneer nog niet alle noodzakelijke dimensies zijn gevonden kan er toch worden overgegaan tot uitvoering. Go met vooruitziende blik en voortschrijdende kennis waarbij geldt:

- ❖ **gewoon DOEN** *‘Gaan met die banaan.’*
- ❖ **GEWOON doen.**

En als je het niet weet, doe dan wat je gewoon bent te doen in verwerkingsniveau 3.

Controle.

- ❖ Is dit het juiste pad? Komen we zo nog steeds uit op DiWiW?
Antwoord: Ja. Go en verder gaan.
- ❖ Is dit niet het juiste pad? Antwoord: No Go.

‘Wie A zegt hoeft geen B te zeggen.’

‘De A27 kan ook en we nemen een andere afslag.’

- ❖ Zoek nieuwe dimensies welke nodig zijn om dat DiWiW wel te maken.

Aanvulling 1. O.O.R : open onbevreesde ruimte.

De cirkel van een open onbevreesde ruimte:

"Ik wil je iets vertellen, maar ik vind het eng.

En je mag het niet door vertellen, want dan krijg ik een rot gevoel.

Ook ben ik bang dat je boos wordt."

Door bewust te zijn van verwerkingsniveau 1 en 2 bij mijzelf en van de ander, creëer ik die open ruimte. Door vooraf al actief op verwerkingsniveau 3 te zitten. Hier kan alles worden gezegd want er wordt actief op (of schakelend naar) VwN3 gesproken. Dit geeft vertrouwen. Vertrouwen dat de ander oordeelloos luistert naar wat ik vertel.

En dit oordeelloos luisteren kan alleen op VwN3.

Op verwerkingsniveau 3 geldt immers het **KiNDfundament**.³⁶

- ❖ **B**and.
- ❖ **O**penheid.
- ❖ **V**rijheid.
- ❖ **A**anvullen.
- ❖ **T**ijd.
- ❖ **Z**elf plezier.
- ❖ **O**ntdekken.
- ❖ **N**iet schaden.

Op verwerkingsniveau 3 is input Het is zoals Het Is, oordeelloos. Goed en fout bestaan niet. Ik geef slechts aan dat de ander mij kan aanvullen, om het verhaal duidelijk te krijgen, door specifiek te letten op de schakelmomenten. De luisteraar laat staan wat ik vertel en haalt het *maar, moet, niet* en *rot gevoel* er voor mij uit.

Nu kan ik bij mijzelf de dimensies ontdekken van Het Is zoals Het Is.

³⁶ Ezelsbrug: BOVATZON.

Aanvulling 2. De inkipinki.

De praktijk is weerbarstig. Soms verloopt een gesprek slecht of het mondt uit in heftige emoties. Elk ik bevind(t) zich dan op verwerkingsniveau 1.

Beiden met een kokervisie en negatieve escalatie tot gevolg.

Het doel van een samenzijn is een ge-sprek.

De inkipinki (of elke andere variant) is een elegante techniek om hier, terug, op uit te komen.

Door de inkipinki te doen benoem ik expliciet het streven naar communiceren in harmonie.

De **inkipinki** gaat als volgt:

- ❖ Ik steek mijn pink uit en de ander haakt in.
- ❖ Met de handen ineengehaakt zwaaien en je zegt tegen elkaarte zwaaien zeg je tegen elkaar:
"Inkipinki rood, wit, blauw inkipinki."
- ❖ En dan zegt ieder een kleur: Rood, wit of blauw.
- ❖ De keuze kan gelijk zijn of anders. Dat kan. Punt.

Aanvulling 3. Vraag wat je nodig hebt - wèlformulering! - om DiWiW te maken.

Vraag niet waarom iemand boos is.

Vraag niet waarom iemand angstig is.

Vraag niet waarom iemand een rot gevoel heeft.

Vraag niet waarom iets niet goed gaat.

Het antwoord op de niet-vraag wil ik helemaal niet weten, het brengt me niets verder naar DiWiW!

Vraag wat je wel wil(zonder !) weten!

*Aanvulling 4. **Eénkringgesprek.***

Een éénkringgesprek is een gesprek waar met elkaar gesproken wordt over een en hetzelfde onderwerp. Hoe meer mensen hoe minder stabiel dit éénkringgesprek is.

De maximale groepsgrootte waar dit nog lukt is 8 mensen. Is de groep groter dan 8 mensen dan is er een voorzitter nodig om de groep en hiermee het gesprek te sturen, te binden aan het onderwerp.

Hoe dichter de mensen op elkaar staan, letterlijk en figuurlijk, hoe stabiel het éénkringgesprek.

De stabiliteit van het éénkringgesprek is hoger als in deze groep kennis is van de **KIND-DO** en de **BOB**.

*Aanvulling 5. Het **doorlopen** van de BOB.*

Onderstaande geldt voor een tweegesprek en ook voor een groepsgesprek.

Tijdens een groepsgesprek kan het gebeuren dat 1 of 2 mensen op de voorgrond treden. Wanneer deze mensen dan ook de eerste B en de O overslaan om direct een oplossing te zoeken/besluit te nemen (gelijk naar de laatste B gaan) missen zij de informatie van de andere groepsleden. En een oplossing vinden/besluit nemen kan hierdoor worden vertraagd. Of een oplossing vinden/besluit nemen lukt niet.

Lukt het wel een oplossing te vinden/besluit te nemen dan kan de zwijgende ander (de andere groepsleden) zich niet prettig voelen. Deze stemming, dit onprettige gevoel, wordt vaak – onbewust, verwerkingsniveau 1 - mee genomen naar de volgende bijeenkomst! Het gevolg hiervan kan zijn dat bij het opnieuw nemen van een (nieuw) besluit er een negatieve besmetting en escalatie ontstaat. En ook kan eerdere besluitvorming, die niet wordt gedragen, worden geboycot.

Wanneer de mensen die één of meerdere pogingen doen de voorlopers - zij die direct in de laatste B schieten- terug te halen in de eerste B, en hier niet in slagen, zullen zij gaan zwijgen. Ook deze zwijgende mensen zullen nu informatie gaan missen om via de eerste B en de O uit te komen in de laatste B.

Wanneer de mensen die een of meerder pogingen doen de voorlopers –zij die direct in de laatste B schieten- terug te halen in de eerste B, en hier wel in slagen, zullen de voorlopers onder de groepsdruk gaan zwijgen.

De zwijgende gesprekspartner(s) wens(t)en geen ruzie. Zij willen blijven gaan voor de goede sfeer, voor de goede verstandhouding en voor lijfsbehoud in de groep. Dit leidt er toe dat zij sociaal vaardige antwoorden gaan geven. Vroeg of laat zal dit sociaal vaardig willen zijn zich echter ook wreken. Negatieve besmetting en escalatie is dan het gevolg.

Sociaal vaardig zijn.

❖ Verwerkingsniveau 2.

Ik spreek volgens de beleefdheidsnorm zodat ik niet op mijn kop krijg.

Labeling fout - de negatieve poot in verwerkingsniveau 2.

Ik spreek volgens de beleefdheidsnorm zodat ik waardering ontvang.

Labeling goed - de positieve poot in verwerkingsniveau 2.

❖ Verwerkingsniveau3:

Ik zoek naar de juiste, benodigde dimensies. Het doel, de Roze Olifant, wordt geformuleerd. Op VwN 3 vecht ik voor het doel en de ander neem ik hierin mee.

Hoofdstuk 9. Taal.

Inleiding.

De functie van taal.

Het ik en niet-ik ervaren elkaar continue. Dit kan alleen als er een bewustzijn is van het ik en het niet-ik. Deze interactie noemen we taal of communicatie.

Een vorm van interactie tussen het ik en het niet-ik is het **gesprek**.

Eén van de belangrijkste functies van het gesprek is het uitwisselen en bevestigen van beelden en gedachten.

Wanneer een ieder dezelfde beelden en dezelfde mening heeft hoeven wij niet meer te communiceren.

Wij communiceren dan overigens ook niet meer.

❖ De **KiND**-semantiek.

Semantiek betekent betekenisleer. De studie naar de betekenis van gesproken of geschreven taal. De **KiND**-semantiek is geen etymologie, het is geen studie naar de herkomst van een woord. Een etymologisch woordenboek kan wel een hulpmiddel zijn.

❖ De **KiND**-semantiek beschrijft de ontwikkeling van taal als een blijvend dynamisch proces op basis van het **KiND**model.

Deze ontwikkeling wordt inzichtelijk gemaakt door te kijken naar:

Wat is de betekenis van woorden op verwerkingsniveau 1, 2 en 3?

De betekenis van een woord verandert in de schakeling van verwerkingsniveau3 → 2 → verwerkingsniveau 1 en omgekeerd. Hier kan ik gebruik van maken.

❖ Kennis van de **KiND**-semantiek – ook in taal schakelen - vormt gereedschap om DiWiW te maken.

Taalopbouw-ontwikkeling.

Het **ontstaansproces** van **taal** is hetzelfde als het tekenproces.

Een kind begint met krassen en dit betekent iets. Dit iets wordt uiteindelijk een rondje.

Dit rondje krijgt vervolgens twee ronde vlekken (ogen). Dan een mond en dan pootjes (ei-poppetje) etc. In werkelijkheid heb ik nog nooit zo iemand gezien!

Dit tekeningetje, dit visuele woordbeeldje, heeft ondertussen zo wel een vaste betekenis gekregen. Het staat voor dat iets.

De visuele woordbeeldjes worden verder gedetailleerd en bij elkaar gezet en vormen zo een afgeronde tekening, het verhaal.

En ieder mens tekent zo: abstract en langzamerhand meer en meer aan- en invulling.

❖ Poppetje.

Papa en dan mamma en dan zusje en dan ik en dan huisje (met altijd een scheve schoorsteen), deurtje, boompje, beestje en hekje. En altijd een zon en vogels.

Taal begint met losse klanken. Uit de mond van een baby klinkt: ii ee eh

Dan worden deze klanken aan beelden verbonden. Vervolgens worden meerdere klanken aan elkaar verbonden om detaillering te krijgen. Dit proces start op verwerkingsniveau 3.

Op **verwerkingsniveau 3** worden **verbindingen** gemaakt tussen geluiden en (visuele) beelden. In interactie met de omgeving wordt dit keer op keer herhaald. Zo wordt deze verbinding van geluid en beeld geautomatiseerd van verwerkingsniveau 3 naar 2 naar verwerkingsniveau 1 waarbij, door de eenduidigheid van een klankblokje, tijdswinst ontstaat in het begrijpen. Op verwerkingsniveau 1 heeft een beeld een vaste verbinding met een éénduidig klankblokje gekregen. Deze automatisering is een continue gebeuren.

Voorbeeld

❖ Een situatie/iets wordt met één klank geduid.

Oh → Verbazing.

❖ De situatie/iets wordt onvoldoende gedekt door het éénklank-woord.

Er is een verhaal nodig om die situatie te beschrijven, in te kleuren.

Ik gebruik meerdere klanken. *Oh ah!* → Verbazing en herkenning.

❖ Die meerdere klanken vormen één klankgroep, een woord.

Als die meerdere klanken vaak samen worden gebruikt, vormen deze klanken één klankgroep: een woord.

Oja! → De twee klanken zijn met elkaar vervloeit en zijn nu een kernwoord geworden met de betekenis van verbazende herkenning.

Meerdere klanken – in een woord – vormen eigenlijk een verhaal.

Door samenvoeging van deze verschillende klanken tot een verhaal krijgen deze klank/geluidblokjes één kernbetekenis.

Deze **geluidblokjes** noemen wij **woorden** en zij staan voor iets abstracts.

❖ Een woord is een kleinste eenheid van een verzameling klanken met een eigen betekenis voor de individuele persoon.

Zodoende is het mogelijk onderscheid te maken tussen de verschillende dingen en de beelden die ik er van heb. Deze woord-beelden worden zo nodig nog gedetailleerder ingekleurd om een nog scherper onderscheid te (kunnen) maken.³⁷

- ❖ De blokjes geluid *aap, noot, mies, huis, boom* hebben een intrinsieke duiding. Ze hebben een betekenis. Ze staan voor iets.
- ❖ Een detaillering kan zijn: *aapje, nootje*.

Op dezelfde wijze, wanneer een woord de lading niet dekt, ga ik verschillende woorden achter elkaar zetten. Er ontstaat een zin, volgens een vast patroon, waarbij de volgorde van de woorden de betekenis bepaalt. Dit heeft telkens een vast patroon.

✚ Ik... eet... een... noot
Ik eet een noot. Eet ik een noot(?) Een ik eet noot. Ik eet noot-een.

In de Nederlandse taal krijgt de hoofdkernbetekenis van het woord-beeld de klemtoon.

- ❖ *Ik eet een noot. Ik **eet** een noot. Ik eet **een** noot. Ik eet een **noot**.*

En geleidelijk aan worden in deze zinnen meer en meer details gelegd. Er vindt nuancering plaats. De verhalende zinnen dekken steeds beter de lading. Dit verhaal vertellen kost wel weer veel tijd. Wanneer dit vaak gebeurt ga ik het verhaal samenvatten en alleen de kernbetekenis(sen) van het verhaal pakken. Met deze kernbetekenis(sen) vorm ik een nieuw woord met meerdere lettergrepen. Hierbij gaat informatie verloren. Ook dit is een continue herhalend proces. Door deze herhaling, met steeds dezelfde output, vindt er een overheveling plaats van verwerkingsniveau 3 naar 2 en naar verwerkingsniveau 1. Dit gaat gepaard met kokering naar één betekenis van het woord. Deze herhaling leidt tot automatisering en betekent tijdwinst. Ook krijgt een vaste input een vaste output.

Om elke keer (opnieuw) dit hele verhaal te vertellen vraagt veel tijd. En men kent het verhaal inmiddels wel. Dit verhaal vat ik vervolgens samen in een aantal kernwoorden. Daarna plak ik die kernwoorden aan elkaar en ik vorm een nieuw woord. Een woord met letter-grepen. De oorspronkelijke betekenis van de kernwoorden verdwijnt in het samengestelde woord. Zeker als er klankverschuivingen en klankveranderingen optreden en/of er klanken worden weggelaten.

Ook vorm ik samengestelde woorden met verschillende letter-grepen door samensmelting van een bijwoord en het hoofdwoord. In wezen zijn dit ook kleine verhalen. Wanneer woorden aan elkaar geplakt zijn kan er een **klankverschuiving** plaats vinden, van het ene naar het andere woord. Hierdoor verandert de grondbetekenis.

In een zin kan de volgorde van de woordbeelden van belang zijn. Hetzelfde geldt voor een woord. De **volgorde van klankblokjes** in een woord kan van belang zijn voor de betekenis.

³⁷ Dit proces is universeel, ongeacht welke taal.

Voor de ander, waar dit proces precies zo verloopt, kan de betekenis echter anders worden ingekleurd.

❖ **Een.**

Een *voor* een woord betekent één, een exemplaar.

Een *achter* een woord betekent meervoudig in elke willekeurige betekenis.

Let op: het gaat om het klankblokje 'uhn' achter een woord.

Een vrouw : Eén vrouw, een wezen.

Vrouw-een : Ik maak een tekening van een vrouw.

Nu is de tekening ook een vrouw geworden (terwijl het een stuk papier met inkt is).

De tekening valt nu onder de definitie van het woord *vrouwen*.

❖ **S.**

S *achter* een woord betekent meervoud in elke willekeurige betekenis.

Auto's. Fietser-s.

Een staat voor één beeld: Ik ben er mee één. Ik kan het vatten, begrijpen.

Eens staat voor alle beelden bij elkaar.

Mijn gelijk en het gelijk van de ander komen samen.

❖ **-ig.**

Vergelijk dit met het Duitse Ich, wat staat voor ik.

Wanneer *ig/ik voor* een woord wordt geplaatst, dan doe ik het.

Wanneer *ig/ik achter* een woord wordt geplaatst, dan ben ik het.

❖ **Aardig.**

Ik aard : Ik fundeer mijzelf.

Aard-ich : Ik ben gefundeerd, geaard.

Op VwN2 lijkt(!) ik dan aardig, lief.

Op VwN3 ben ik aard-ich.

Ik ben geaard, op de K^INDdimensies.³⁸

Wanneer ik één van de K^INDdimensies weg laat ben ik niet meer aardig.

Wanneer ik alle dimensies in mijn handelen heb samen gevoegd, ben ik aard-ich (ongeacht wat de ander hier van vind.)

❖ **Rustig.**

Ik rust : Ik doe rusten.

Rust-ig: Ik heb de rust in mij, ik ben de rust zelve.

³⁸ Band. Openheid. Vrijheid. Aanvullen. Tijd. Zelf plezier. Ontdekken. Niet schaden.

Woorden kunnen, als ze ouder worden, slijten - een andere klankkleur krijgen - en uiteindelijk ook een andere betekenis krijgen. Deze verschuiving is afhankelijk van welke betekenis het woord heeft/krijgt in de locatie waar dit gebeurt. Een woord kan daardoor **meerdere betekenissen** krijgen.

Woorden kunnen daarbij differentiëren naar **fysiek** en **geestelijk**. Ik wijs iets fysieks aan en ik verwoord het geestelijk. En andersom. Deze ontwikkeling zien wij goed tussen zustertalen.³⁹

❖ **Kind.**

In het Nederlands fysiek : Een klein wezen.

In het Engels geestelijk : Het wezen van een kind is aardig- **KiND**.

❖ **Plan.**

Vlaams fysiek : Plattegrond.

Nederlands geestelijk : Hoe ga ik iets aanpakken?

Engels : Formulering van een doel en de procedures om dat doel te bereiken.

❖ **Door.**

Nederlands : Doorgang.

Engels : Een plank voor het gat. Nederlands: Deur.

Het woord kan nu zelfs een tegenovergestelde betekenis krijgen.

❖ **Door.** : Wij gaan door.

Vlaams : We gaan naar huis.

Nederlands : We blijven.

De plaats in het samengestelde woord beïnvloedt de betekenis.⁴⁰

❖ Door *voor* : Helemaal → doorkruisen, doordenken, doorgaan, doorlopen.

Door *achter* : Richting → tussendoor, rechtdoor, ervandoor.

In het creatieve proces van verwerkingsniveau 3 worden ook kant- en klare klankblokjes/ woorden binnengehaald uit andere talen.⁴¹

Wanneer deze woorden 'lekker lopen' worden ze voortdurend herhaald met de positieve of de negatieve lading (verwerkingsniveau 2).

Bij blijvende herhaling wordt het mij eigen (verwerkingsniveau 1).

³⁹ Etymologie, studie van de herkomst van de woorden. www.etymologiebank.nl

⁴⁰ Zie ook het voorbeeld EEN.

⁴¹ Door contact met andere culturen en in de loop der tijd.

Ontleding van Taal.

- ❖ Door opschakelen binnen het verwerkingsproces en de inputverwerking te transporteren van verwerkingsniveau 1 naar 2 naar verwerkingsniveau 3 hervind ik verloren informatie. Ik **unzip** een woord.
Op verwerkingsniveau 3 is er interpretatievrijheid.
Een woord kan en mag van alles betekenen. Door deze interpretatievrijheid kom ik uit de kokering van verwerkingsniveau 2.
Mijn gezichtsveld wordt breder en hierdoor ontdek ik mogelijkheden.
- ❖ Hierbij wordt getracht een beeld van het nú uit te drukken in geluid.
Het Is zoals Het Is beschrijven.
- ❖ Het ontleden van woorden dient als gereedschap om een probleem op te lossen.
Met de gevonden dimensies kan ik vanuit Het Is zoals Het Is vertrekken om
Dat is Wat ik Wens te maken.
- ❖ Gereedschap: etymologisch woordenboek en de BOB.

De **betekenis** van een **woord** is **afhankelijk** van het **VerwerkingsNiveau**.
Soms dekt een woord niet de lading van de situatie.

Discussie.⁴²

Wat is discussie? Er zijn vele definities. En hier kan ook een discussie over ontstaan.

1. Gesprek waarbij iedereen zijn mening geeft over een bepaald onderwerp.
2. Onderzoeking, wederlegging; uit elkander zetting, overweging.
Discuteren, overwegen, navorsen, doorgronden, uitpluizen.
3. Gesprek waarin je met anderen van gedachten wisselt.
4. Dat staat ter discussie [daar is nog geen beslissing over genomen].
Ter discussie stellen [zeggen dat je erover wilt praten].
5. Een gedachtewisseling waarbij doorgaans verschillende meningen worden uitgewisseld.
6. Aanvaring 2) Bespreking 3) Conferentie 4) Dispuut 5) Debat 6) Dialoog 7) Forum 8) Gedachtewisseling 9) Gedachtewisseling 10) Gesprek 11) Insnijding 12) Onderlinge bespreking 13) Onderhoud 14) Redetwist 15) Redekaveling 16) Samenspraak 17) Twistgesprek 18) Woordenwisseling 19) Woordenstrijd.
7. Debat, dispuut, gedachtewisseling, gesprek, bespreking, woordenstrijd, woordenwisseling.
8. Een discussie is een vorm van bespreking, zoals een gesprek of andere vorm van communicatie, tussen twee of meer partijen over een bepaald onderwerp, waarbij de

⁴² [Www.encyclo.nl](http://www.encyclo.nl).

partijen elkaar van een bepaald standpunt proberen te overtuigen. Met behulp van argumenten proberen de partijen elkaar te overtuigen om uiteindelijk tot een conclusie te komen waar alle partijen het mee eens zijn.

De betekenis van een woord op **verwerkingsniveau 1**.

- ❖ Ik gebruik een woord zonder bewust te zijn van de betekenis.
- ❖ Ik gebruik een woord zonder bewust te zijn dat de betekenis méérduidig kan zijn.
- ❖ Ik gebruik een woord zonder bewust te zijn van de goed- of de foutlabeling.
- ❖ Op verwerkingsniveau 1 zit ik onbewust in één van de betekenissen met een omgevings-onafhankelijke goed- of een foutlabeling.

De betekenis van een woord is echter helemaal niet zo triviaal.

Ik ontdek dat ik gedachteloos een woord gebruik wanneer ik *niet* op het woord kan komen.

De betekenis van een woord op **verwerkingsniveau 2**.

- ❖ Ik ben mij min of meer bewust dat ik een woord gebruik.
- ❖ Ik ben mij min of meer bewust dat tijdens het gebruik een woord één betekenis heeft al hoewel het meerdere betekenissen kan hebben.⁴³
- ❖ Ik ben mij min of meer bewust van de context van het woord.
- ❖ Ik ben mij min of meer bewust dat het woord een goed- of een foutlabeling krijgt, afhankelijk van die context.

Door te schakelen van verwerkingsniveau 1 naar verwerkingsniveau 2 maak ik mijn focus breder. En ik rek de interpretatievrijheid op.

- Een (etymologisch) woordenboek kan als gereedschap dienen.
- De BOB kan ook als gereedschap dienen.

De betekenis van een woord op **verwerkingsniveau 3**.

- ❖ Ik ben mij bewust van het verhaal wat het woord beschrijft.
- ❖ Ik ben mij bewust van de goed- of de foutlabeling als *dimensie*.
- ❖ Ik heb een oneindige interpretatievrijheid.
Deze interpretatie van een woord is primair alleen voor mij zelf.
- ❖ Woorden worden creatief ontleed in lettergrepen, klank-geluidblokjes:
Bij een klank-geluidblokje wordt een beeld gezocht. Nu kan een klankblokje verder worden ingekleurd. En/of een verloren gegaan klankblokje kan worden toegevoegd.
Vervolgens wordt de lettergreep een op zichzelf staand woord.

⁴³ PAS.

Dis : Dys, niet goed.
Cussie : Slaan op iets, geluid maken.
Discussie : Geen goed geluid maken. 'Het klopt niet.'
Een discussie is dus geen ge-sprek. Een eucussie is een gesprek.⁴⁴

- ❖ Door deze ontleding wordt de situatie kernachtig beschreven.
Ik pak het woord uit als een zip-bestand.
Vervolgens kan ik vanuit Het Is zoals Het Is mijn Dat Is Wat Ik Wens maken door de benodigde dimensies toe te voegen.

Door te schakelen van verwerkingsniveau 2 naar verwerkingsniveau 3 maak ik mijn focus breder. En ik rek de interpretatievrijheid nog verder op: ik unzip het woordbestand.

- Een (etymologisch) woordenboek kan ook hier als gereedschap dienen.
- Ook hier kan de BOB als gereedschap dienen.

Wanneer ik het antwoord weet op de kernvraag '**Wat zeg ik en bedoel ik nu te zeggen?**' en dit antwoord toevoeg in een gesprek, dan krijgt communiceren een méérduidige betekenis.

- ❖ Ik 'gooi' mijn beeld naar de ander opdat deze het kan 'vangen' en begrijpen.
- ❖ En ik kan het beeld dat de ander mij geeft 'vangen' en begrijpen.
- ❖ Begrijpen: *geestelijk vast pakken, het beeld kan ik grijpen.*

Enkele vingeroefeningen.

Geweten.

- ❖ Ge → Niet-ik heeft invloed.
- ❖ Weet → Kennis hebben van de dimensies die deze situatie vormen.

Dit weten heeft twee lagen:

Ik heb het geweten. Ik heb een geweten.

Ik heb *het* geweten.

Weten van het feitelijke niet-ik: de feitelijke situatie. Ik heb die situatie eerder meegemaakt. Ik heb weet van Het Is zoals Het Is en ik heb weet van Dat Is Wat Ik Wens, door eerdere ervaring.

Met dit weten kan ik nu op zoek naar de benodigde dimensies.

Ik heb een appel en ik weet wat een appeltaart is.

⁴⁴ Eu-cussie: Zie pagina 62.

Ik heb *een* geweten.

Verwerkingsniveau 2- 1: De (aangeleerde) goed- of foutlabeling.

Verwerkingsniveau3: De kennis van de 8 KⁱNDdimensies welke samen fijn voelen maken.

- ❖ Een → Meervoud, in de meest brede zin van het woord.

Verdomme.

- ❖ Ver → Ver.
- ❖ Dom → Ik gebruik mijn denken niet in deze e-motionele situatie.
Ik laat alleen mijn gevoel de ruimte.
- ❖ Me → Ik.
- ❖ Verdomme. Ik ben tot heel ver dom. Ik gebruik mijn denken niet.

Probleem.

- ❖ Pro → Voor.
- ❖ Bleem → Blame – schuld.
- ❖ Het woord pro-blame, is een VwN2-term.
Zolang dit vraagstuk bestaat is er een negatief voelen.

Dom.

- ❖ D- → Denken.
- ❖ -OM → Ombrengen, stil maken.
- ❖ Dom. Ik gebruik mijn denken niet. Ik ga alleen af op wat ik voel.

Stom.

- ❖ St- → Sssstttt....stil. Mijn voelen hoor ik alleen als ik stil ben.
- ❖ OM → Dit stil zijn breng ik om. Ik gebruik alleen mijn denken, niet mijn voelen.

Gelijk.

- ❖ Ge- → Niet-ik heeft invloed op.
- ❖ Lijk → Waar het niet-ik op lijkt.

Luisteren.

- ❖ Lui → Lui zijn, tijd nemen.
- ❖ Sssttt → Stil zijn.
- ❖ Eren → Loof wat de ander vertelt.

Vertrouwen.

- ❖ Ver → Tot heel ver.
- ❖ Trouw → Trouw zijn aan.
- ❖ Een → Meer-voud: in welke vorm dan ook.

Excuses.

- ❖ Ex → Einde.
- ❖ Cuse → Slaan op iets.

Kus.

- ❖ Cuse → (Zeer zachtjes) slaan op iets, bij een begroeting.
Of je hoofd leggen op een kussen.

Belangstelling.

- ❖ Be → Denkbeeld.
- ❖ Lang → Veel tijd, grote lengte, uitgestrekt.
- ❖ Stel → Stellingname, aannemen.
- ❖ Ing → Iets, niet nader omschreven.

Langzaam.

- ❖ Lang → Veel tijd, grote lengte, uitgestrekt.
- ❖ Zaam → Saam-een.

Wanneer ik met meerdere mensen optrek ga ik altijd minder snel dan wanneer ik alleen ben. Door de vertraging blijft de relatie beter. Lang samen zijn maakt mij rijk.

(Opbouwende) kritiek.⁴⁵

- ❖ VwN2 → Streng beoordelen, (negatief) beoordelen.
- ❖ VwN3 → Feedback, terug voeren waardoor jij beter jouw DiWiW kan maken.
(Opbouwende kritiek).

Kennen - kunnen – kunnen.

Wij gebruiken deze woorden door elkaar en soms leidt dit tot verwarring, miscommunicatie.

- ❖ Kennen → Kennis hebben van dat iets bestaat.
Ik ken fietsen.
- ❖ Kannen → Ik kan dat iets, ik heb het geleerd.
Ik kan fietsen.
- ❖ Kunnen → Ik ben in de mogelijkheid het te doen.
Ik kun fietsen: Ik ken het, ik kan het en ik heb een fiets.
- ❖ Doen → Ik doe fietsen.

⁴⁵ Grieks *kritikos* [in staat te onderscheiden, beoordelaar, rechter].

Verdriet.

- ❖ Ver → Ver.
- ❖ Drie → Drie (KiND-)dimensies.
- ❖ T → 'T, het niet-ik.

Om tot de oplossing van het probleem te komen moeten minstens drie dimensies worden gevonden en worden samengevoegd.

Verhaal.

- ❖ Ver → Ver.
- ❖ Haal → Halen.

Herhaal.

- ❖ Her → Opnieuw.
- ❖ Haal → Halen.

Godverdomme.

Ik benoem een situatie en dan wel in de zin van VwN3!

- ❖ Ge → Niet-ik.
- ❖ Ohh! → Verbazende emotie.
- ❖ D → Denkbeeld.
- ❖ V → Zachte wind, motie van ver weg.
- ❖ E → Daar.
- ❖ R → Rollen.
- ❖ D → Denkbeeld.
- ❖ Oh → Verbazende emotie.
- ❖ Mm → Verstikking.
- ❖ Uh → Ik.

Ik gebruik mijn denken niet in deze e-motionele situatie.

Ik laat alleen mijn gevoel de ruimte.

Geloof.

- ❖ Ge → Alles wat niet-ik is.
- ❖ Loof → Loven, vèt, mooi vinden.

Hoofdstuk 12. KIndspiekbrieven.

Er doet zich iets voor...

Stap 1 **Bewustwording.**

Ik moet er bewust van zijn dat wat ik ervaar niet de algemene werkelijkheid is.
Hier zit altijd het verwerkingsproces tussen.

Algemene Werkelijkheid/Input

Mijn ervaring = mijn werkelijkheid = -----

VerwerkingsProces

Dit verwerkingsproces kent 3 verwerkingsniveaus.

Als ik hier bewust van ben schakel ik van verwerkingsniveau 1 naar 2.

Stap 2 **Herkenning van en schakelen tussen de verwerkingsniveaus 2 en 3.**

Elk verwerkingsniveau heeft eigen karakteristieke kenmerken.
Op basis van de schakelmomenten herken ik verwerkingsniveau 2:

- ❖ Maar.
- ❖ Moet.
- ❖ Niet.
- ❖ Rot, een vervelend gevoel.
- ❖ Positief, negatief.

Deze woorden introduceren het goed-positief en het fout-negatief denken van verwerkingsniveau 2 met de kokervisie.

Alles wat buiten de koker ligt komt niet binnen in mijn ervaring.

Als ik uitkom op DiWiW op verwerkingsniveau 2 dan heb ik ge-luk gehad dat ik deze uitkomst heb gekregen.

Uit de koker komen lukt (slechts) door te schakelen van verwerkingsniveau 2 naar 3.

Daarbij verandert er niets aan de inhoud van de algemene werkelijkheid.

Schakelen doe je door :

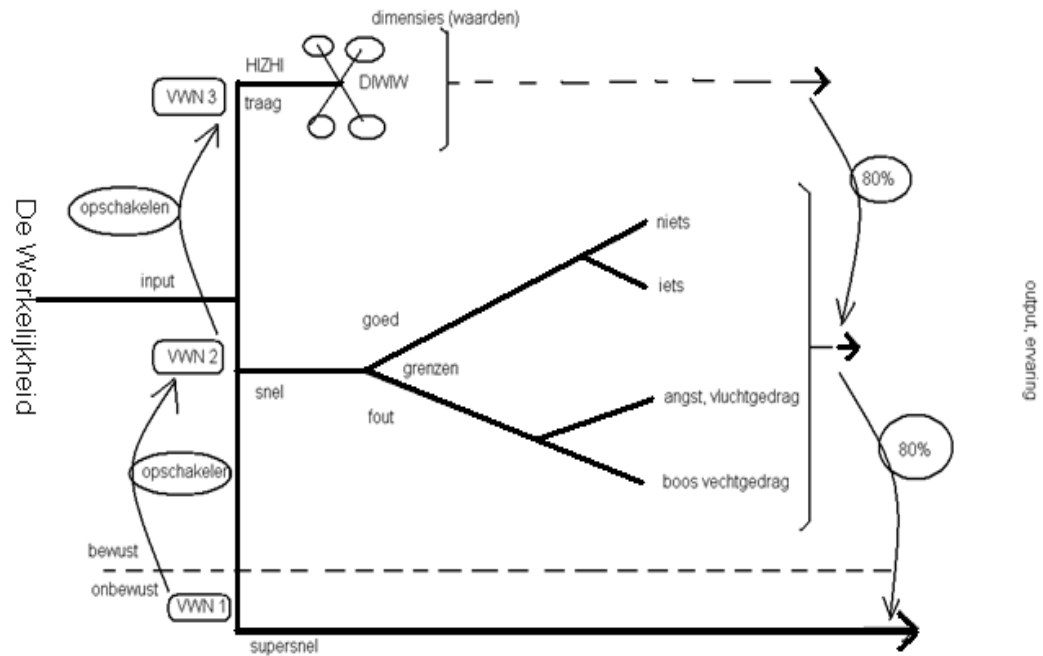
om te zetten in:

❖	Maar	→	En
❖	Moet	→	Mag
❖	Niet	→	Wel
❖	Rot	→	Het is zoals het is
❖	Positief/negatief	→	Het is zoals het is

En de vraag te stellen maak, bereid ik zo DiWiW?

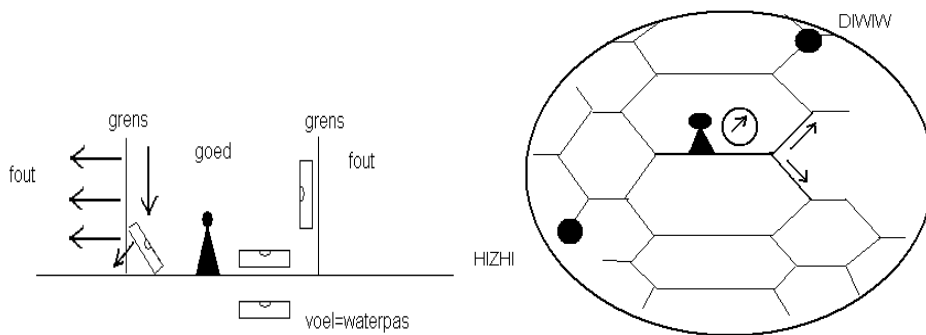
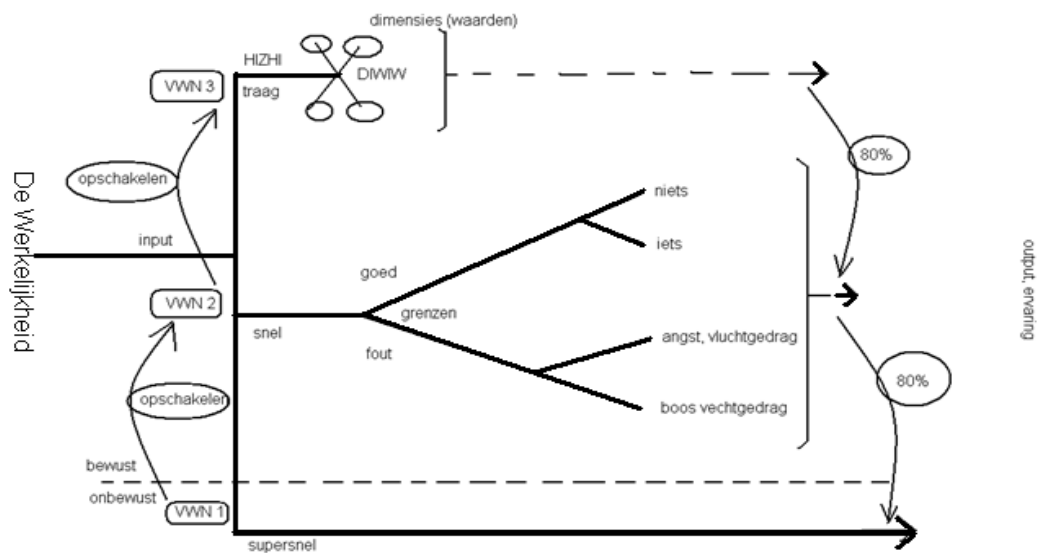
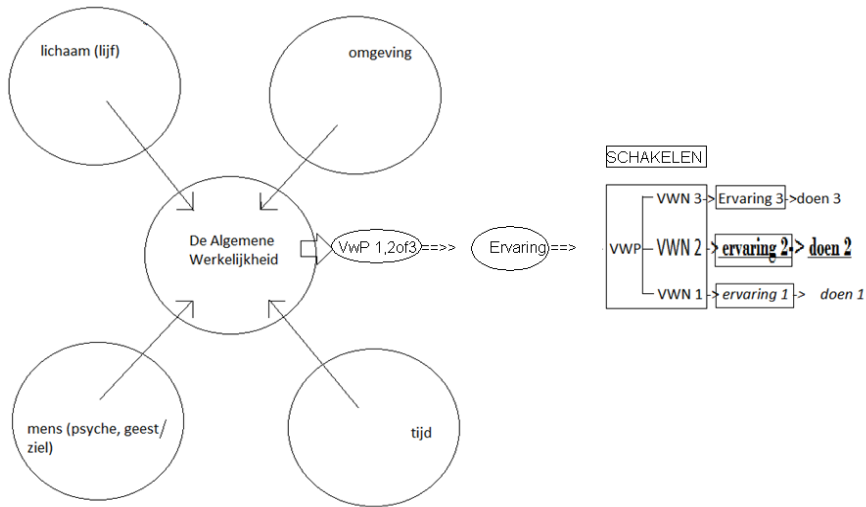
Wat heb ik nog meer nodig?

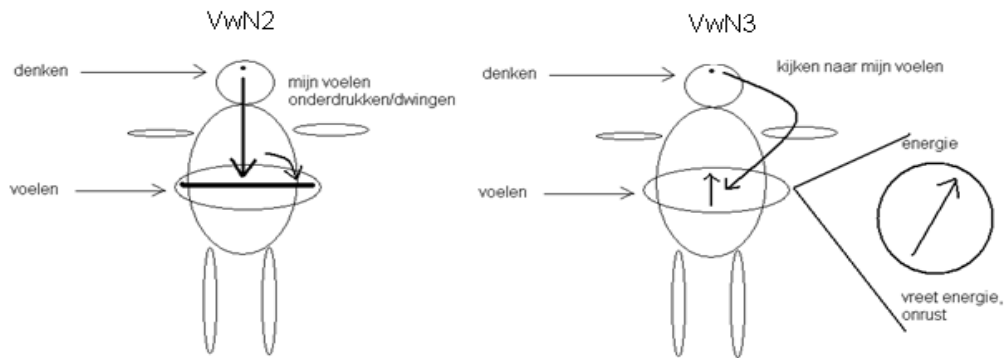
Als ik nu uitkom op Dat is Wat ik Wens op verwerkingsniveau 3 dan heb ik ik-luk gehad dat ik deze uitkomst heb gemaakt.

Stap 3. **KiND-DO's** toepassen.

$$E = \frac{W}{VwP}$$

De **KiND**dimensies:

Band.

Openheid.

Vrijheid.

Aanvullen.

Tijd.

Zelf plezier.

Ontdekken.

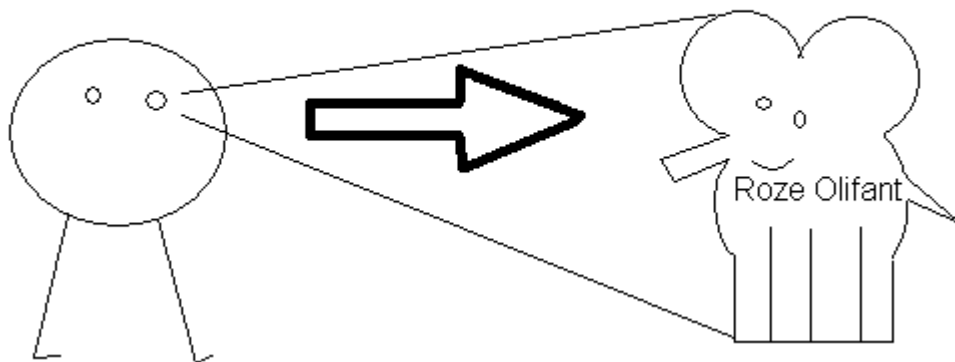
Niet schaden.

KiND-DO.

De **Roze Olifant** → **SMARTI.**

HET FENOMEEN VAN DE ROZE OLIFANT

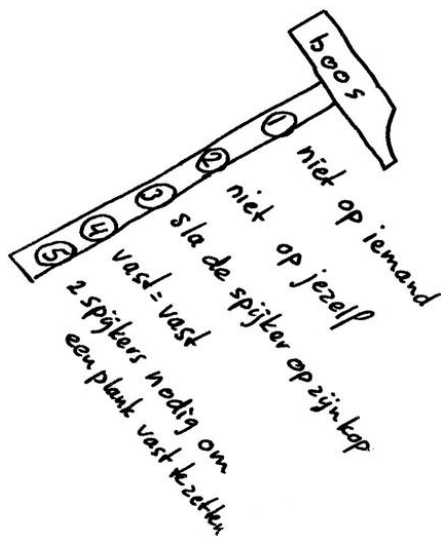
Waar je naar kijkt ga je naar toe

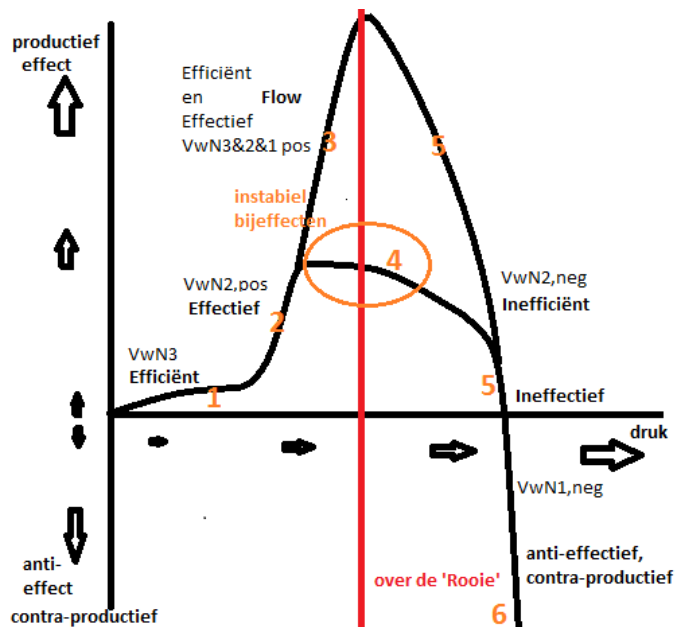
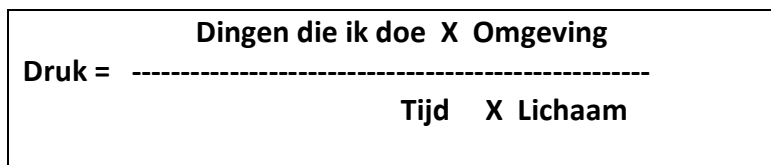
Angst.

- ❖ Ik moet niet angstig zijn → Wolf.
 - ❖ Ik moet angst hebben → Waakhond.
- Wanneer mijn hond blaft moet ik hem gerust stellen.

BOOS.

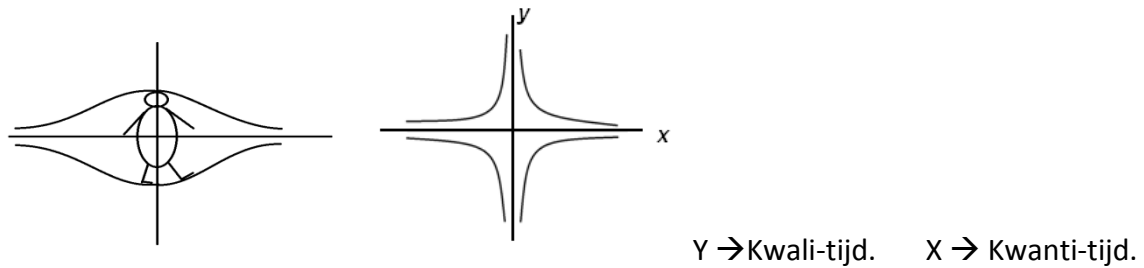

DRUK.

Tijd: kwanti- tijd & kwali-tijd.

Diagram van **Nu/Later** en **Belangrijk/Niet Belangrijk**.
Cirkel van Dien.

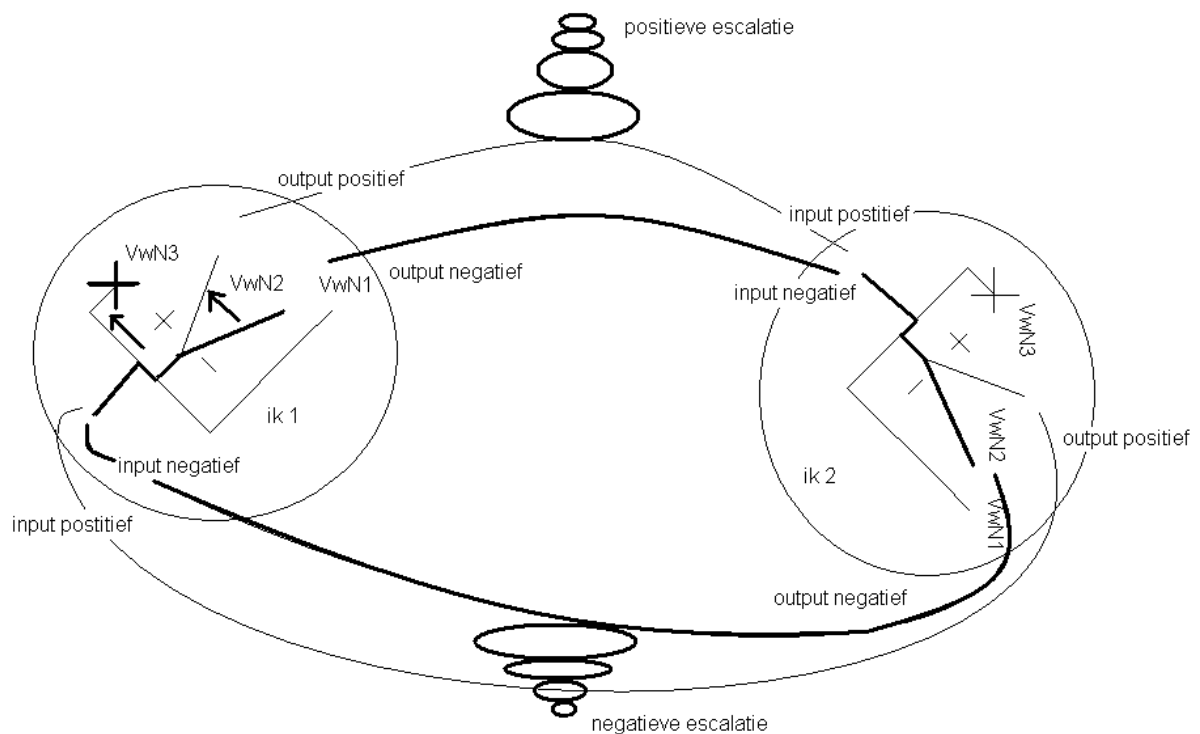

TAAL.

Schakel op van verwerkingsniveau1 → 2 → verwerkingsniveau 3:

Ont-leed woorden in *let-er-greep-een* en vindt het verhaal met de onbekende dimensies.

De BOB.

Eucussie, een nieuw woord met de betekenis van goed gesprek.

Sla raak op de spijkers, de kernpunten, in het gesprek en zet de schraag vast.

Deze kernpunten vormen de dimensies die nodig zijn om **Dat is Wat ik Wens** te maken.

Eucussie is gevormd uit de woorden:

- ❖ Eu: <latijn> *goed*.
- ❖ Cussum: <latijn cutere -quater-> *slaan*.

Vergelijk percussie:⁴⁶

percussie [slag] {1553} <frans *percussion* < latijn *percussionem*, 4e nv. van *percussio* [het slaan], van *percutere* (verl. deelw. *percussum*) [stoten], van *per* [door] + *quater* [slaan, schudden].

Vergelijk discussie:⁴⁷

< Latijn *discussio*, genitief *discussiōnis*, een afleiding van het werkwoord *discutere* [uiteenslaan; uit de weg ruimen], gevormd uit → dis- [uiteen] en *quater* [schudden].
< Latijn *discutere* [afschudden, losmaken], later ook [(doen) splijten, schiften, oplossen];
<Latijn *dus-* [slecht, moeilijk] en *cussum* <quater> [slaan].

Wat wij nu onder discussie verstaan - gedachtewisseling - ontstond in kerkelijk taalgebruik als leenvertaling van Grieks *exetázein* 'onderzoeken, inspecteren.'

De verdere betekenisontwikkeling moet al vroeg zijn gelopen van 'onderzoek' (o.a. door uiteen en overhoop te halen), via 'onderzoeken om tot een besluit te komen', 'onderzoek van elkaars standpunten', naar 'gedachtewisseling.'

Dit is dus heel iets anders dan de oorspronkelijke betekenis *discutere* in het latijn.

De betekenis van - gedachtewisseling - gebruiken we nog steeds.

Van wat in de werkelijkheid gebeurt dekt de oorspronkelijke betekenis de lading beter.

Namelijk: het uiteenslaan, moeilijk of niet goed slaan.

De ideeën van de deelnemers aan een discussie worden eerder verder uiteen geslagen dan dat ze bijeen worden gebracht in een vergelijk.

Daarom dus dit nieuwe woord voor goed gesprek: EUCUSSIE.

⁴⁶ Etymologisch woordenboek.

⁴⁷ Etymologisch woordenboek.